

Χανιώτικα νέα
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ 30 Νοεμβρίου 2019

διαδρομές

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΤΕΧΝΕΣ / ΙΣΤΟΡΙΑ / ΒΙΒΛΙΑ / ΜΟΥΣΙΚΗ / ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΙΔΑΚΗΣ

ΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

**“Δαίδαλοι” από
το μέλλον...**

ΕΛΙΑ ΚΟΥΜΛΗ

diadromes@haniotika-nea.gr

editorial

Οχήματα από το μέλλον φέρνει στο σήμερα η ομάδα TUCer του Πολυτεχνείου Κρήτης, η οποία στελεχώνεται από καθηγητές, επιστημονικό προσωπικό και φοιτητές και φέρνει πρωτιές στα Χανιά συμμετέχοντας σε πολλούς διαγωνισμούς.

Οι “διαδρομές” συναντούν την ομάδα στο εργαστήρι της και μιλούν με τα μέλη της για τα πρότυπα αυτοκίνητα, για την κίνηση με υδρογόνο και την οικονομία καυσίμων, για μηχανικά μέρη και ηλεκτρονικά συστήματα. Κι αν η συζήτηση περιέχει πολλές... άγνωστες λέξεις, το μήνυμα που στέλνει η ομάδα είναι ξεκάθαρο, τόσο σχετικά με τη σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζει κάθε πρόκληση όσο και σχετικά με τις προοπτικές της για το μέλλον.

30/11

Ανδρέας,
Ανδριάννα

1/12

Θεόκλητος,
Ναούμ,
Φιλάρετος,
Φιλάρετη

2/12

Μερόπη,
Σολομών,
Πορφύριος,
Πορφυρία

3/12

Γλυκερίος

4/12

Βαρβάρα,
Σεραφείμ,
Σεραφείμια

5/12

Διογένης,
Σάββας,
Σαββούλα

6/12

Νικόλαος,
Νικολέτα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ. 3 - Πολιτισμός

σελ. 4 - 5 ~ “Δαίδαλοι” από
το μέλλον...

σελ. 6 ~ Πολιτισμός

σελ. 8 ~ Υγεία & Βότανα

σελ. 9 ~ Παιδότοπος

σελ. 10 ~ Συνέντευξη με

τον Γιάννη Μακριδάκη

σελ. 11 ~ Ιστορία της Ιατρικής

σελ. 12 ~ Αφορμή, Βιβλία

ΣΤΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Εκθεση - αφιέρωμα
στη Φλωρεντίνη Καλούτση

Την έκθεση “Τέχνη και Χειροτεχνία: Η “ωφέλιμη” Κρήτη της Φλωρεντίνης Σκουλούδη-Καλούτση (1890-1971)” παρουσιάζει η Δημοτική Πινακοθήκη Χανίων σε συνδιοργάνωση με τη Διεύθυνση Νεότερης Πολιτιστικής Κληρονομιάς του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού.

Τα εγκαίνια της έκθεσης θα γίνουν τη Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου στις 8 το βράδυ και θα διαρκέσει έως τις 25 Απριλίου.

Η έκθεση που παρουσιάζεται, 130 χρόνια μετά τη γέννηση της Καλούτση, έχει ως σκοπό να αποτελέσει μια συνολική αποτίμηση του έργου της Κρητικής καλλιτέχνιδος μέσα από μια ιστορική θεώρηση που αξιοποιεί τις σύγχρονες μουσειολογικές πρακτικές, στο πλαίσιο μιας αναδρομικής έκθεσής του έργου της.

Στην έκθεση παρουσιάζονται έργα από ένα ευρύ φάσμα δημιουργιών και καλλιτεχνικών εκφράσεων της συνολικής διαδρομής της Καλούτση, όπως πίνακες, σχέδια ζωγραφικής, σχέδια για εφαρμογές, υφαντά, ξυλόγλυπτα έπιπλα και άλλα αντικείμενα εφαρμοσμένων τεχνών, καθώς και πλούσιο

αρχαιακό υλικό, φωτογραφίες, προσωπικά αντικείμενα της ίδιας, ψηφιακές εφαρμογές, και έναν αργαλειό σε λειτουργία.

Στο προσεχές διάστημα θα ανακοινωθούν και οι παράλληλες εκδηλώσεις που θα πλαισιώσουν την έκθεση και θα επικοινωνήσουν επιπλέον το συνολικό εγχείρημα.

Με την υποστήριξη: Περιφέρεια Κρήτης-Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Βενιζέ-

λος», Λύκειο Ελληνίδων Χανίων, Φιλολογικός Σύλλογος Χανίων «Ο Χρυσόστομος», Βενιζέλιο Ωδείο Χανίων – Σύνδεσμος για την διάδοση των Καλών Τεχνών στην Κρήτη.

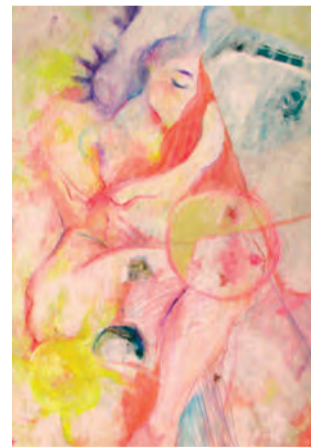
Επιστημονική Επιμέλεια: Μανόλης Καρτεράκης, Ιστορικός τέχνης-Επιμελητής, Άννη Κοντογιώργη, Δρ Ιστορίας τέχνης-Θεατρολόγος.

ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

Ατομική
έκθεση
Μυρτώ
Παπαδάκη

Την πρώτη ατομική της έκθεση στα Χανιά παρουσιάζει η εικαστικός Μυρτώ Παπαδάκη στον χώρο “Diverse People Society”, Ηρώων Πολυτεχνείου 1.

Η Μυρτώ Παπαδάκη γεννή-

θηκε το 1989 στα Χανιά. Σπούδασε εικονογράφηση και γραφιστική στην Αθήνα, όπου ολοκλήρωσε και τις μεταπτυ-

χιακές της σπουδές στην οπτική επικοινωνία. Επίσης σπούδασε εκπαίδευση ενηλίκων στη Σκωτία και στη Μάλτα ως υποτρόφος. Στο μεταξύ ξεκίνησε να ταξιδεύει και να ζήσει σε διάφορες χώρες. Το έργο της εκτείνεται σε διαφορετικά μέσα (ζωγραφική, βίντεο, εγκατάσταση) και έχει επηρεαστεί βαθιά από το θεραπευτικό έργο σε διευρυμένα επίπεδα συνειδητότητας. Έργα της έχουν παρουσιαστεί σε εκθέσεις, φεστιβάλ και έντυπα στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Το “Spaces in Between” είναι η πρώτη της ατομική έκθεση στα Χανιά. www.myrtopapadaki.

Χριστουγεννιάτικο παζάρι
Συλλόγου Γυναικών Καντάνου

Το καθιερωμένο ετήσιο Χριστουγεννιάτικο παζάρι του Συλλόγου Γυναικών της Καντάνου θα γίνει το επόμενο Σάββατο 30 Νοεμβρίου και την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου στην αίθουσα του πολιτιστικού κέντρου της Μητρόπολης Κυδωνίας και Αποκορώνου στην οδό Αντωνίου Γιάνναρη, από τις 9 το πρωί μέχρι τις 9 μ.μ. το βράδυ. Η πρόεδρος του Συλλόγου κ. Τίνη Δαμιανάκη, καλεί τους Χανιώτες να επισκεφθούν το παζάρι για να δουν από κοντά τις δημιουργίες που έφτιαξαν οι γυναίκες της Καντάνου, με πολλά τοπικά προϊόντα της περιοχής και χειροποίητες κατασκευές.

ΑΠΟ ΤΟΝ “ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟΣ”

Εκδήλωση με Κώστα Λειβαδά και Κασσιανή Λειψάκη

Νύχτα μουσικής διοργανώνει η Ομάδα Στήριξης «Συνάνθρωπος» τη Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου και ώρα 20:00 στον Νεώριο Μόρο (Ιστιοπλοϊκό όμιλο Χανίων). Σκοπός της εκδήλωσης είναι η παρουσίαση του έργου της Ομάδας για τη δημιουργία ενός πάρκου συνύπαρξης παιδιών ΑΜΕΑ και τυπικών παιδιών, στο 2ο Ειδικό Νηπιαγωγείο και Δημοτικό Σχολείο στις Στέρνες Ακρωτηρίου. Την εκδήλωση θα πλαισιώσει μουσικά ο Κώστας Λειβαδάς (πιάνο, τραγούδι) και η Κασσιανή Λειψάκη (τραγούδι), ενώ θα πραγματοποιηθεί παράλληλα και έκθεση ζωγραφικής με έργα των καλλιτεχνών Μιχαήλ Αλεξάκη και Πόπης Τιμιστή, μέρος των εσόδων της οποίας θα διατεθεί για τη στήριξη του έργου της Ομάδας Στήριξης «Συνάνθρωπος». Τιμή εισόδου : 15€ (περιλαμβάνει κρασί και κρύο πιάτο).

ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Παραστάσεις του έργου “Η Γιορτή”

Η Θεατρική Ομάδα του Δικηγορικού Συλλόγου Χανίων, στο πλαίσιο του συνεδρίου με θέμα «ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ - ΠΡΟΛΗΨΗ & ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ» που θα διεξαχθεί στο Κέντρο Αρχιτεκτονικής Μεσογείου – ΚΑΜ, παρουσιάζει, τον Β΄ κύκλο παραστάσεων του έργου του Βίντερμπεργκ σε διασκευή Eldridge “Η ΓΙΟΡΤΗ”, που αναφέρεται στην αποκάλυψη ενός σκοτεινού μυστικού κατά τη διάρκεια της γιορτής των γενεθλίων του μεγαλοεπιτόρα Χέλγκε Χάνσεν. Παραστάσεις θα δοθούν την Παρασκευή 6 Δεκ στις 21:15, το Σάββατο 7 Δεκ. και Κυριακή 8 Δεκ στις 20:15.

Σύμφωνα με τον σκηνοθέτη Θεόδωρο Εσπίριτου το έργο περιγράφει με ωμό ρεαλισμό τον εξουθενωτικό αγώνα του κεντρικού προσώπου για τη λύτρωση - που αναγκαστικά περνά μέσα από οδυνηρές δοκιμασίες, οδηγώντας τους θεατές στον έλεο και στον φόβο και τελικά στην κάθαρση.

ΔΙΑΝΟΜΗ (με σειρά εμφάνισης)
ΛΑΡΑ: Πετρούλα Ιγγλεζάκη, ΚΡΙΣΤΙΑΝ: Λαέρτης Μαργογιαννάκης, ΜΙΚΑΕΛ: Κυριάκος Τζείραννης, ΜΕΤΤΕ: Γεωργία Τσουκλαράκη, ΕΛΕΝΕ: Ρεβέκκα Μπαρμπουδάκη, ΚΙΜ: Βασίλης Μιχελογιαννάκης, ΠΙΑ: Μαρία Θεοδωρίδου, ΠΑΠΠΟΥΣ: Δημήτρης Πετράκης, ΠΕΤΡΙΝ: Γεωργία Ξυλούρη, ΧΕΛΜΟΥΤ: Γιώργος Κορτσάλιουδάκης, ΕΛΣΙ: Ευαγγελία Νικάκη, ΧΕΛΓΚΕ: Δημοσθένης Χαριτάκης, ΜΠΑΤΟΚΑΪ: Γιάννης Καραπλής.
Η παράσταση είναι ακατάλληλη για

παιδιά κάτω των 17 ετών.

Συνδιοργάνωση: Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Χανίων, Δήμος Χανίων, ΚΕΠ-ΠΕΔΗΧ – ΚΑΜ

Υποστήριξη: Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Κρήτης (ΔΗΠΕΘΕΚ)

Προαιρετική ενίσχυση υπέρ της Εταιρείας Προστασίας Ανηλίκων Χανίων.

ΣΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Παρουσίαση ιστορικού ντοκιμαντέρ

Το ιστορικό ντοκιμαντέρ με τίτλο “Ισνάφ” (το συνάφι, η συντεχνία, η ένωση) θα παρουσιαστεί το Σάββατο 30 Νοεμβρίου στις 7 μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο Χανίων.

Την προβολή διοργανώνουν η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Εμπόρων Ελλάδας και το Ινστιτούτο Μικρών Επιχειρήσεων της ΓΣΕΒΕΕ.

Στον χώρο της εκδήλωσης θα λειτουργήσει έκθεση φωτογραφίας παλιών επαγγελματιών.

ΣΕ ΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΚΙΣΣΑΜΟ

Κινηματογραφικές βραδιές

Σειρά προβολής ταινιών με θέμα προσωπικότητες που άφησαν το στίγμα τους στο παγκόσμιο γίγνεσθαι, με σκοπό την εποικοδομητική συζήτηση και τον προβληματισμό των νέων, των γονέων, των εκπαιδευτικών και όλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων της κοινωνίας, διοργανώνει η Ορθόδοξος Ακαδημία Κρήτης, στις συνεδριακές της αίθουσες.

Τις ταινίες –οι οποίες θα προβληθούν στις εγκαταστάσεις της ΟΑΚ– θα προλογίζουν άνθρωποι των Γραμμάτων και των Τεχνών, καθώς και ερευνητές που σχετίζονται με τη θεματολογία της εκάστοτε ταινίας. Πρώτη προβολή στις 30/11 στις 7 το απόγευμα με την ταινία “Αγορά”, η οποία αφορά την ιστορία της Υπατίας, της κορυφαίας Αλεξανδρινής αστρονόμου και φιλοσόφου, η οποία βρέθηκε στο επίκεντρο ενός φονικού, θρησκευτικού εμφυλίου πολέμου τον 4ο μ.Χ. αιώνα. Ομιλητής: Νίκος Χουρδάκης, ψυχολόγος, αναλυτικός ψυχοθεραπευτής.

Εορτασμός Αγ. Βαρβάρας στο Πεδίο Βολής Κρήτης

Την προστάτιδα του Πυροβολικού και του Πεδίου Βολής, Αγ. Βαρβάρα, εορτάζει την Τετάρτη 4 Δεκεμβρίου το Πεδίο Βολής Κρήτης. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στις 11 το πρωί στις εγκαταστάσεις του Στρατωνισμού του Πεδίου Βολής Κρήτης.

Αφιέρωμα στον ισπανικό κινηματογράφο

Με την ταινία, Τα Αθώα Θύματα (Ισπανία, 1984, 107') του Ισπανού Σκηνοθέτη Μάριο Κάμους, συνεχίζεται στο Πνευματικό Κέντρο, την Κυριακή 1 Δεκεμβρίου, ώρες προβολών 20.00 – 22.00 και 22.00 – 24.00, το αφιέρωμα στον Ισπανικό και Ισπανόφωνο Κινηματογράφο, μια διοργάνωση του Πολιτιστικού Συλλόγου, Οι Φίλοι των Γραμμάτων και των Τεχνών, σε συνδιοργάνωση με την Περιφέρεια Κρήτης – Περιφερειακή Ενότητα Χανίων και το Πνευματικό Κέντρο Χανίων και με την συνεργασία του Ινστιτούτου Θερβάντες της Αθήνας, της Πρεσβείας της Ισπανίας στην Ελλάδα και της Πρεσβείας της Αργεντινής στην Ελλάδα. Την ταινία προλογίζει ο εκπαιδευτικός Δημήτρης Δαμασκηνός. Είσοδος Ελεύθερη.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΟΝΤΙΩΝ

Ομιλία για τον Πόντο σήμερα

Ο Σύλλογος Ποντίων Χανίων “Παναγία Σουμελά” σε συνδιοργάνωση με την Περιφέρεια Κρήτης – Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων για τα 100 χρόνια από την Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού, θα πραγματοποιήσει εκδήλωση με ομιλητή τον Μιχάλη Χαραλαμπίδη και θέμα: «Τουρκισμός και Ποντιακότητα στον Πόντο σήμερα» το Σάββατο 7 Δεκεμβρίου και ώρα 19.30, στην αίθουσα του Δ.Σ. του Πνευματικού Κέντρου Χανίων.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΕΪΣΤΕ ΜΑΖΙ ΜΑΣ ΣΤΟ
diadromes@haniotika-nea.gr

55% οικονομία σε σχέση με το πετρέλαιο

οικονομία και οικολογία στη θέρμανση

υψηλή θερμική αξία από το κουκούτσι της ελιάς ελάχιστες οσμές σακί 15 ή 40 κιλών & χύμα

ΜΥΛΟΙ ΚΡΗΤΗΣ
τηλ. χωρίς χρέωση: 800 11 44555 www.mills.gr

ΣΗΜΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ

ΧΑΝΙΑ Αγροφώδια Κρήτης Αμπελική Μαρία Αρχοντάκης Ευτύχιος Βαρυδάκη Χριστίνα Βλασιδής Στυλ. & ΣΙΑ Γιακουμάκης Γεώργιος Γλεντουσάκη Αναστασία Γλυνιαδάκη Αφει Διαμαντάκης Ιωάννης Δουρουντάκης Μανούσος Θερμοδυναμική Κρήτης Καλογριδής Μιχάλης Καπενεκάκης Μιχαήλ Κατσιφαράκης Δημήτριος Κρασιμανάκης Κων/νος Κιοσσές Παύλος Λαβούτα Αφει Λεφάκη Ν. - Λέφας Χ. Μητσουτάκης Γιώργος	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Κολυμβάρι Παζινός Ακρωτηρίου Κάνδανος Βρασκά Σφακιών Κουντούρα Ταυρωνίτης Κισσάμου Όαση Βαρυπέτρου ΕΛΛΗΣ 47 Κ. Σούδα Κ. Καραμανλή 91 Χώρα Σφακιών Λουσάκιες Κισσάμου Βουλγάρω Κισσάμου Νεροκούρου Χανίων Αγ. Αποστόλων 19 Σπηλιά Κισσάμου Πασακάκι Αναγνώστου Γογόνη 74 Μουρνιές Κυδωνίας Χωραφάκια Ακρωτηρίου	ΧΑΝΙΑ Μπικάκης - Εξαπηχίδου Νταντιδάκης - Μύρκοβιτς Περράκης Εμμανουήλ Ρουμπεδάκης Στυλιανός Σγουρομάλλης Εμμανουήλ Σηφάκης Γεώργιος Σπυριδάκης Μ.& ΣΙΑ Συνεργατική Α.Ε.-Τοράκης Τζουγανάκης Αλέξανδρος Τσαπάκης Ιωάννης Χαβαλεδάκη Αφει	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Καστέλι Κισσάμου Ακρωτηρίου 86 Νιό Χωριό Αποκορώνου Αγ. Πάντες Αποκορώνου Κ. Γαλατάς Κάνδανος Βρύσσες Αποκορώνου Βαρυπέτρο Πλάτανος Κισσάμου Κουρνάς Αποκορώνου Καλύβες Αποκορώνου
ΡΕΘΥΜΝΟ Αγροτεχνική-Βαβουράκης Βιγλιράκης Ανδρέας Μαραγκουδάκης Σταύρος Ροδινού Ελπίδα Στεργιάκης Εμμανουήλ Τζανακάκη Αφει	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Μοτάκη 8 Επισκοπή Αργυρ/λης Πλακιάς Ρέθυμνο Λοχριά Πέραμα Μυλοποτάμου		

ΓΙΩΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΣ

ΟΙ ΘΑΥΜΑΣΤΟΙ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ ΠΡΟΤΥΠΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

“Δαίδαλοι” από το μέλλον...

Ο μυθικός “Δαίδαλος” ήταν ο δημιουργός των φτερών με τα οποία ο άνθρωπος “πέταξε” για πρώτη φορά έστω στη φαντασία του... Οι πραγματικοί “Δαίδαλοι” του Πολυτεχνείου Κρήτης, η ομάδα TUCer αποτελούμενη από καθηγητές, επιστημονικό προσωπικό και κυρίως φοιτητές είναι αυτή που κατασκευάζει, αληθινά πρότυπα οχήματα. Οχήματα στην ουσία από το μέλλον.

Η φετινή ομάδα TUCer του Πολυτεχνείου Κρήτης.

Με αυτά η ομάδα συμμετέχει σε σκληρούς και απαιτητικούς αγώνες όπως το Shell eco Marathon, με πολλές πρωτιές στους διαγωνισμούς για την ασφάλεια αλλά και την μικρότερη κατανάλωση ενέργειας. Η TUCer μπαίνει στην εφηβεία της (12 ετών) και με την ευκαιρία της σημερινής και αυριανής παρουσίασης των οχημάτων της στο χώρο του Κ.Α.Μ., οι “διαδρομές” συνόμιλσαν με τους σύγχρονους και αληθινούς “Δαίδαλους”.

Η ιστορία

«Η ομάδα ξεκίνησε το χειμώνα του 2007 όταν ο συνάδελφος Πολυχρόνης Σπανουδάκης (Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό) του Πολυτεχνείου Κρήτης είχε την ιδέα να συμμετέχουμε μια φορά στο Shell eco Marathon 2008» εξηγεί ο Σάββας Πιπερίδης, ΕΔΙΠ και μέλος της TUCer.

Ο συγκεκριμένος διαγωνισμός ξεκίνησε από τη δεκαετία του '80 με πρότυπα αυτοκίνητα που λειτουργούσαν με μηχανές εσωτερικής καύσης και πέρασε και στα ηλεκτρικά οχήματα με συσσωρευτές, ηλεκτρικά οχήματα με κυψέλες υδρογόνου, πλιακά οχήματα κ.ά.

«Η πρώτη συμμετοχή ήταν μια πρωτόγνωρη εμπειρία για μας. Πήγαμε χωρίς να έχουμε χρήματα, καμία επαφή με χορηγούς και βρεθήκαμε μπροστά σε ένα άλλο κόσμο. Αυτοκινητοδρόμιο, τεχνικός έλεγχος, προδιαγραφές, πράγματα άγνωστα στην Ελλάδα που δεν υπάρχει αυτοκίνηση. Ολη αυτή η κατάσταση μας γοήτευσε. Αντιληφθήκαμε τις προοπτικές και τις ευκαιρίες που δημιουργούνταν και επιλέξαμε τον... δύσκολο δρόμο. Αποφασίσαμε να μπούμε στα “βαθιά”, να μην μείνουμε στα ορυκτά καύσιμα, να πάμε στις εναλλακτικές πηγές ενέργειας και από αυτές διαλέξαμε την πιο δύσκολη αυτή του υδρογόνου. Ημασταν οι πρώτοι που φέραμε το υδρογόνο για την κίνηση, που φέραμε υπερηχημένους στην Ελλάδα! Μπορεί να το επιβεβαιώσουν και οι εισαγωγείς από όπου πήραμε αρχικά τον εξοπλισμό για τον οποίο δεν είχαν ιδέα» τονίζει ο κ. Πιπερίδης.

Πλέον τα οχήματα της TUCer είναι σε ποσοστό 99% δικά της δημιουργήματα. Το αμάξωμα, οι αναρτήσεις, τα ηλεκτρικά, ο μηχανολογικός και ο ηλεκτρονικός εξοπλισμός κατασκευάζονται μέσα στο Πολυτεχνείο από τους φοιτητές μέλη της ομάδας.

«Και δεν είναι μόνο ότι κατασκευάζονται από εμάς αλλά και ότι δοκιμάζονται σε πραγματικές συνθήκες αγώνα, κερδίζοντας βραβεία, παίρνοντας διακρίσεις και αυτό για μένα είναι πολύ σημαντικό. Γιατί μιλάμε για αγώνες που δεν σου χαρίζεται τίποτα, που τα κριτήρια συμμετοχής είναι άπιστευτα αυστηρά και που θα πρέπει να είσαι έτοιμος για τα πάντα!» λέει το μέλος της ομάδας.

Ο Θ. Στεφανούδης, team manager και οδηγός.

«Έχουμε κατασκευάσει ένα όχημα πόλης που ταυτόχρονα πρέπει να προσαρμοστεί σε ένα αγώνα οικονομίας καυσίμων. Θέλουμε μια κατασκευή ελαφριά, αποδοτική και φυσικά ασφαλή» σημειώνει ο Θεοδωρής Στεφανούδης, team manager της ομάδας, ειδικός για το μηχανολογικό τομέα αλλά και οδηγός του TUCer.

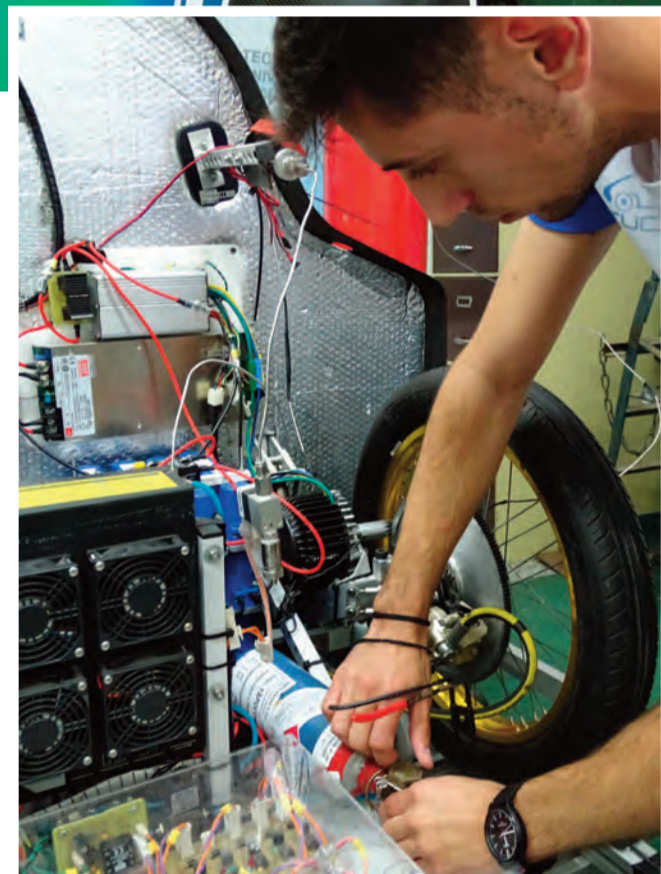
Μπορεί ο σκελετός του οχήματος τα τελευταία χρόνια να είναι ο ίδιος, εσωτερικά του όμως κάθε χρόνο γίνονται πολύ μεγάλες αλλαγές στην κα-

Κίνηση με υδρογόνο

Ο “κινητήρας” αν μπορούμε να τον πούμε έτσι του βασικού οχήματος της TUCer είναι μια κυψέλη υδρογόνου. Ο φοιτητής Λουκάς Κουτσούμπας μας δείχνει πώς η κυψέλη υδρογόνου παράγει ενέργεια ικανή να κινήσει το όχημα. «Στην Κυψέλη ρέει το υδρογόνο σε αέρια μορφή που το παρέχουμε από μια φιάλη που ενσωματώνουμε στον κινητήρα. Η Κυψέλη με ανεμιστήρες τραβάει το οξυγόνο της ατμόσφαιρας. Μέσα στην κυψέλη γίνεται η αντίδραση, παράγεται ενέργεια που δίνει την κίνηση στο όχημα. Από την κυψέλη παράγεται αποιονισμένο νερό που φεύγει από την εξάτμιση. Πρόκειται για μια χημική αντίδραση ένωσης υδρογόνου και οξυγόνου από την οποία απελευθερώθηκαν ηλεκτρόνια που παράγουν τον ηλεκτρισμό που χρειαζόμαστε για να κινηθεί το όχημα μας» σημειώνει.

Μια απλή παρατήρηση στον χώρο της “μηχανής” πραγματικά εντυπωσιάζει. Τα πάντα είναι δουλεμένα στο χέρι, στημένα έτσι ώστε τα παιδιά να μπορούν να επέμβουν άμεσα για να κάνουν επιδιορθώσεις ή ό,τι άλλες αλλαγές κρίνουν ειδικά κατά τη διάρκεια των αγώνων.

Ο Λ. Κουτσούμπας συνδέει τη φιάλη του υδρογόνου, του καυσίμου του οχήματος.

Μηχανολογικές κατασκευές

τεύθυνση της συνεχούς βελτίωσής του. Ο Θεοδωρής μας δείχνει το σύστημα ανάρτησης που κατασκεύασαν οι φοιτητές πέρυσι και μας μιλάει για το μηχανολογικό εξοπλισμό του οχήματος. «Το σασί είναι δική μας κατασκευή από κράμα αλουμινίου που το έχουμε συγκολλήσει και ταυτόχρονα χρησιμοποιούμε σωλήνες από ίνες άνθρακα για να ενισχύσουμε την ακαμψία. Είναι μια πρωτοποριακή κίνηση αυτό που κάναμε, μια οικονομική και ταυτόχρονα αποδοτική λύση αν σκεφτείτε πως αντίστοιχες ομάδες που συμμετέχουν μαζί μας στους αγώνες φτιάχνουν τον εξοπλισμό τους σε εξειδικευμένα μηχανουργεία!» σημειώνει.

Για κάθε παρέμβαση στο όχημα υπάρχει αρχικά σχεδιασμός στον υπολογιστή (πρόγραμμα BETA ελληνικής εταιρείας), προσομοίωση του στον υπολογιστή, κατασκευή και νέες δοκιμές τους ως πραγματικό υλικό. «Όταν μιλάμε για δοκιμές, θα πρέπει να ξέρετε ότι κάνουμε κυριολεκτικά άπειρες, πετάμε πράγματα, αλλάζουμε κάποια άλλα, δοκιμάζουμε εφαρμογές που αρχικά είχαμε απορρίψει. Στο εργαστήριο εργαλειομηχανών της σχολής δουλεύουμε με τόνους, φρέζες και μηχανήματα και εργαλεία που πριν έλθουμε στο Πολυτεχνείο πολλοί από εμάς αγνοούσαμε ακόμα και την ύπαρξή τους!» τονίζει ο Βασίλης Κατσόφας φοιτητής στο ΜΠΔ που επίσης εργάζεται για τον μηχανολογικό τομέα.

Ηλεκτρονικός κόσμος

Ενα τέτοιο όχημα για να λειτουργήσει απαιτεί ένα ολοκληρωμένο ηλεκτρολογικό και ηλεκτρονικό σύστημα. Για την κατασκευή του υπεύθυνοι είναι οι Νίκος Γκιώνης, Σταύρος Γεωργακόπουλος, Ιάσοντας Χρυσομάλλης και Φωτεινή Μπούλα. «Κατασκευάζουμε από τα πιο απλά πράγματα (φώτα, υαλοκαθαριστήρες) αν μπορούμε να τα πούμε απλά γιατί απαιτούνται απίστευτες εργατώρες ως και τα πιο σύνθετα όπως τα ηλεκτρονικά κυκλώματα που διαχειρίζονται την κίνηση του οχήματος» τονίζει ο Νίκος Γκιώνης, συμπληρώνοντας πως το ζήτημα της ασφάλειας του οδηγού και των ανθρώπων που εργάζονται για το όχημα είναι πρωταρχικής σημασίας. Για αυτό το σκοπό κατασκευάστηκε μια κανονική βάση πάνω στην οποία είναι τοποθετημένο το όχημα κατά τη διάρκεια των εργασιών, ενώ για τους αγώνες ο οδηγός αλλά και η ομάδα μπορούν να απενεργοποιήσουν άμεσα το όχημα με τη χρήση ενός απλού κουμπιού.

Άλλες ηλεκτρονικές εφαρμογές; «Έχουμε τοποθετήσει αισθητήρα υδρογόνου που σε περίπτωση που εντοπιστεί

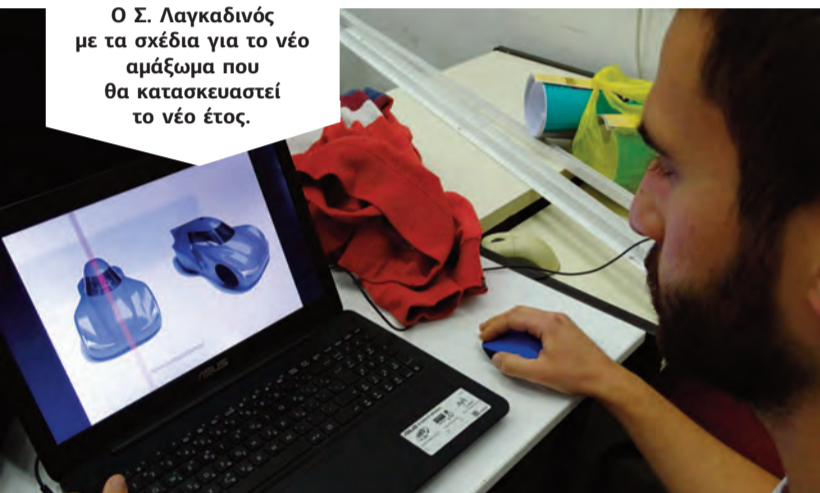
διαρροή κλείνει και απομονώνει τον κινητήρα και ειδοποιεί τον οδηγό, σύστημα ελέγχου της ενέργειας του οχήματος (στα πρότυπα του εγκεφάλου των συμβατικών οχημάτων), σύστημα ανάκτησης ενέργειας από την επιβράδυνση και δεκάδες...» λέει ο Νίκος, συμπληρώνοντας πως στόχος της ομάδας είναι η παραγόμενη γνώση να διαχέεται στην κοινωνία.

Από το 2017 και μετά η ομάδα κατασκευάζει τις ηλεκτρονικές πλακέτες του οχήματος που παλιότερα δίνονταν σε εξωτερικούς συνεργάτες. Η Φωτεινή Μπούλα επισημαίνει πως αυτό γίνεται με τη χρήση προγραμμάτων CAD με τα οποία «αρχικά σχεδιάζουμε τις πλακέτες, ελέγχουμε με τη μέθοδο της προσομοίωσης αν όλα είναι όπως θέλουμε, προχωράμε στη σχεδίαση και στη απαραίτητη χημική διαδικασία ώστε να έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα».

Οι ηλεκτρονικές πλακέτες σχεδιάζονται, κατασκευάζονται, δοκιμάζονται από τους ίδιους τους φοιτητές! Στη φωτογραφία από αριστερά Β. Κασιφάς, Φ. Μπούλα, Ν. Γκιώνης.

Ο Σ. Λαγκαδινός με τα σχέδια για το νέο αμάξωμα που θα κατασκευαστεί το νέο έτος.

Δημόσιες σχέσεις και προβολή

Η προμήθεια εξοπλισμού, η συμμετοχή στο διαγωνισμό και η οργάνωση του ταξιδιού, η εύρεση χορηγών και υποστηρικτών της προσπάθειας είναι μια εκ των πραγμάτων αναγκαία και δύσκολη εργασία που πρέπει να βγει σε πέρας προκειμένου η ομάδα να συνεχίσει απρόσκοπτα τη λειτουργία της. Την εργασία αυτή την έχει αναλάβει το τμήμα marketing.

Η Σταυρούλα Λάμπου (ΜηΧΟΠ) και η Μελίνα Χαλδαίου (ΜηΠΕΡ) που συμμετέχουν στην προσπάθεια μας μιλούν για αυτήν.

«Ερχόμαστε σε επαφή με εταιρείες που έχουν σχέση με το αντικείμενο ή και άλλες που μπορεί να τους ενδιαφέρει. Πρέπει και εμείς να είμαστε άριστα ενημερωμένες για τον τρόπο λειτουργίας του οχήματος, για τα καύσιμα με τα οποία κινείται γιατί και οι άνθρωποι που ζητάμε τη στήριξη τους θέλουν να μάθουν. Επίσης

για να γίνει μια προμήθεια υλικού απαιτούνται μια σειρά από έγγραφα και χαρτιά και όλα πρέπει να γίνουν φυσικά νόμιμα και όσο το δυνατόν πιο γρήγορα ώστε να μην υπάρχουν καθυστερήσεις, ενώ επίσης χρειάζεται να προωθήσουμε και τις εκδηλώσεις της ομάδας» λένε τα μέλη του τμήματος marketing.

Όπως μας εξηγούν τα παιδιά έχουν να συναγωνιστούν ομάδες που είναι σε θέση να κάνουν προμήθειες σε χρόνο «μυθέν» του αναγκαίου εξοπλισμού τους χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις...

Στ. Λάμπου (αριστερά) και Μ. Χαλδαίου στο τμήμα marketing της ομάδας.

Νέα αεροδυναμική

Το νέο όχημα που θα συμμετέχει στον αγώνα του 2020 θα διαθέτει νέο αμάξωμα. Πάνω σε αυτό εργάζονται οι φοιτητές Σταύρος Λαγκαδινός, Γιάννης Αποστολόπουλος και Κωνσταντίνος Σιγάλας. «Ακολουθούμε το αεροδυναμικό σχήμα της σταγόνας μια πρακτική που συνθίζεται στην κατασκευή αυτοκινήτων και έχει ως στόχο την καλύτερη δυνατή κίνηση του οχήματος στον δρόμο. Παράλληλα έχουμε επιρροές από οχήματα που τρέχουν σε αγώνες (F1), χωρίς να προχωράμε σε ακραίες, αγωνιστικές εφαρμογές. Αυτήν την εποχή βρισκόμαστε στο αρχικό σχέδιο στο οποίο κάνουμε κάποια πρώτα "φινιρίσματα" εξηγεί ο Σταύρος φοιτητής του τμήματος Αρχιτεκτόνων Μηχανικών.

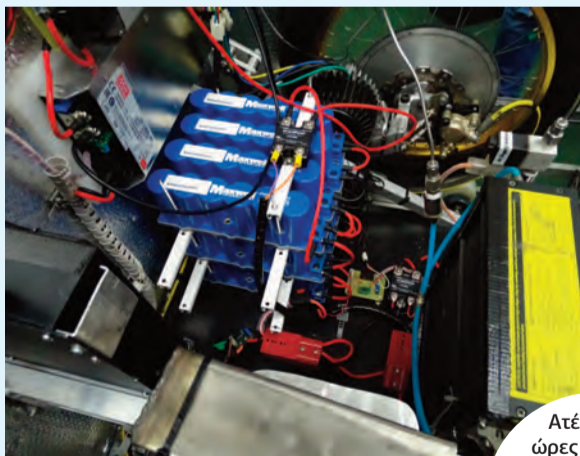
Ιδέες για το νέο αμάξωμα του οχήματος πήραν οι φοιτητές στο πλαίσιο του μαθήματος παραμετρικού σχεδιασμού.

«Μέχρι τον Μάιο πιστεύουμε ότι θα έχουμε καταφέρει να παρουσιάσουμε και στην πράξη το νέο αμάξωμα» τονίζει ο φοιτητής.

Και το μέλλον

«Ο σχεδιασμός, η κατασκευή, η συμμετοχή σε αγώνες με τα οχήματα μας αποτελεί μια ανεκτίμητη εκπαιδευτική αξία για τους φοιτητές μας και για μένα ως εκπαιδευτικός αυτό έχει τη μεγαλύτερη σημασία» επισημαίνει ο κ. Σάββας Πιπερίδης.

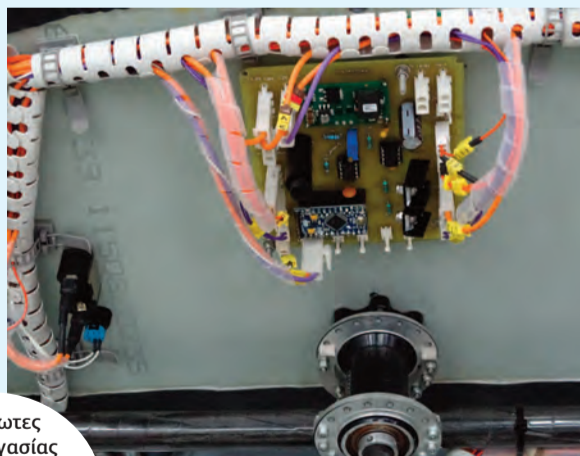
Τα οχήματα της TUCer χρησιμοποιούν ως καύσιμο κυρίως το υδρογόνο. «Είναι μια πρώτη που είναι παντού, σε όλο τον κόσμο. Ακόμα και το θαλασσινό νερό μπορεί να παράξει υδρογόνο παρότι λόγω αλατότητας προκαλεί μεγαλύτερη φθορά στον εξοπλισμό. Σε αντίθεση δηλαδή με τα ορυκτά καύσιμα που βρίσκονται σε συγκεκριμένες περιοχές του πλανήτη και αποτελούν εστία πολέμων, επεμβάσεων, εκμετάλλευσης το υδρογόνο μπορεί να παραχθεί οπουδήποτε. Φυσικά με τις σημερινές συνθήκες είναι ακόμα δύσκολο αλλά σε μεγάλη κλίμακα στο μέλλον θα μπορούσε να είναι το καύσιμο του μέλλοντος. Π.χ. στα νησιά της Ελλάδας που τώρα για να έχουν ρεύμα πρέπει να μεταφερθεί πετρέλαιο από την υπόλοιπη Ελλάδα, θα μπορούσαν αποκεντρωμένα και αυτόνομα να έχουν μια μονάδα υδρογόνου. Δεν χρειάζονται πυλώνες να μεταφέρουν την ηλεκτρική ενέργεια από την Πτολεμαΐδα ή υποθαλάσσια καλώδια» λέει το

Ατέλειωτες ώρες εργασίας για την κατασκευή, τη συναρμολόγηση, τη δοκιμή του οχήματος.

μέλος της ομάδας. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν αυτοκίνητα που λειτουργούν με υδρογόνο και κυκλοφορούν στην Ασία και στην Ευρώπη.

Ενα τέτοιο όχημα θα μπορούσε να φτιάξει η ομάδα TUCer. «Με βάση την τεχνολογία που έχουμε κατακτήσει σίγουρα μπορούμε να φτιάξουμε ένα όχημα να κινείται στον δρόμο. Αυτή τη στιγμή τα υλικά που χρησιμοποιούμε για τα οχήματά μας είναι πάρα πολύ ακριβά, π.χ. θα μπορούσαμε να φτιάξουμε όχημα για τα ΕΛΤΑ για να μοιράζει τα γράμματα στην πόλη, ή μικρά αυτοκίνητα όπως αυτά που χρησιμοποιούν τα ξενοδοχεία για τους εσωτερικούς τους

χώρους με πολύ μικρό κόστος. Απλά χρειάζεται ένας επενδυτής να χρησιμοποιήσει την τεχνολογία της ομάδας μας και να φτιάξει μια γραμμή παραγωγής. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή τη στιγμή από τους 70 φοιτητές που έχουν δουλέψει για την ομάδα όλα αυτά τα χρόνια ένας μεγάλος αριθμός τους εργάζεται σε μεγάλες αυτοκινητοβιομηχανίες στο εξωτερικό καθώς έχουν αποκτήσει και γνώσεις και εμπειρίες. Και σημειώνω ότι τα παιδιά μέλη της ομάδας δεν πηγαίνουν απλά... ταξιδάκια σε αγώνες στο εξωτερικό όπως μπορεί να πιστεύει κάποιος που δεν ξέρει.

Εργάζονται πάρα πολλές ώρες, ταλαιπωρούνται αφάνταστα, κοιμούνται ελάχιστα, τρώνε ότι να 'ναι -και τα λέω με κάθε ευθύνη γιατί τους συνοδεύω- προκειμένου να πετύχουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα σε ένα αγώνα που δεν σου χαρίζεται κυριολεκτικά τίποτα! Πρέπει όλα να τα κατακτήσεις».

Η ομάδα TUCer τα τελευταία δύο χρόνια εξελίχθηκε το αυτόνομο ηλεκτροκίνητο όχημα TUCeRous (TUCer autonomous), το οποίο θα είναι το δεύτερο όχημα που θα παρουσιαστεί στην εκδήλωση. Πρόκειται για ένα όχημα εφοδιασμένο με κατάλληλο εξοπλισμό ώστε να μπορεί να κινείται χωρίς οδηγό. Επίσης, στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της TUCer βρίσκεται σε εξέλιξη μια νέα κατασκευή: η πρωτότυπη ηλεκτροκίνητη μοτοσυκλέτα "Δαίδαλος" που θα παρουσιαστεί στο άμεσο μέλλον. Υπεύθυνος έρευνας και ανάπτυξης του "Δαίδαλος" είναι ο δρ Πολυχρόνης Σπανουδάκης.

Ο διευθυντής της ομάδας των δύο πιο άμεσα εμπλεκόμενων εργασιών του Πολυτεχνείου Κρήτης (Διατμηματικό Εργαστήριο Εργαλειομηχανών και Εργαστήριο Ευφυών Συστημάτων και Ρομποτικής) που ασχολούνται με το όλο project είναι ο καθηγητής Νίκος Τσουρβελούδης.

Το “Πέρα Παλάς” της Κωνσταντινούπολης, νέο μέλος του ΕΗΙΣΑ

Το εμβληματικό Ιστορικό Καφέ “Πέρα Παλάς” στην Κωνσταντινούπολη είναι το νεότερο μέλος του Συνδέσμου Ιστορικών Καφέ Ευρώπης. Με ιστορία που ξεκινά το 1892, το “Πέρα Παλάς” διαδραματίστηκε, και συνεχίζει να διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα της Κωνσταντινούπολης.

Το Καφέ, το οποίο στεγάζεται στο ξενοδοχείο “Πέρα Παλάς” βρίσκεται στην “ευρωπαϊκή” πλευρά της Πόλης, και ήταν το αγαπημένο σημείο διαμονής της πασίγνωστης συγγραφέως μυστηρίου Αγκαθα Κρίστι, του Ερνεστ Χέμινγουέι, του Πιέρ Λοτί, της Γκρέτα Γκάρμπο και της Τζάκι Ωνάση. Μάλιστα, ακόμα και σήμερα, το ξενοδοχείο διατηρεί τα δωμάτια των διάσημων θαμώνων τους, τα οποία φέρουν το όνομά τους και αρκετά από τα στοιχεία εποχής. Το μοναδικό Καφέ – μπάρ του «Πέρα Παλάς» έχει έντονα στοιχεία art nouveau, πολυτελείς πολυελαίους και ξυλόγλυπτες λεπτομέρειες.

Σήμερα, είναι χαρά και τιμή του Συνδέσμου Ιστορικών Καφέ Ευρώπης, το Καφέ του «Πέρα Παλάς» να είναι το 61ο μέλος του ΕΗΙΣΑ ανεβάζοντας τον αριθμό των χωρών όπου δραστηριοποιείται ο Σύνδεσμος σε 15!

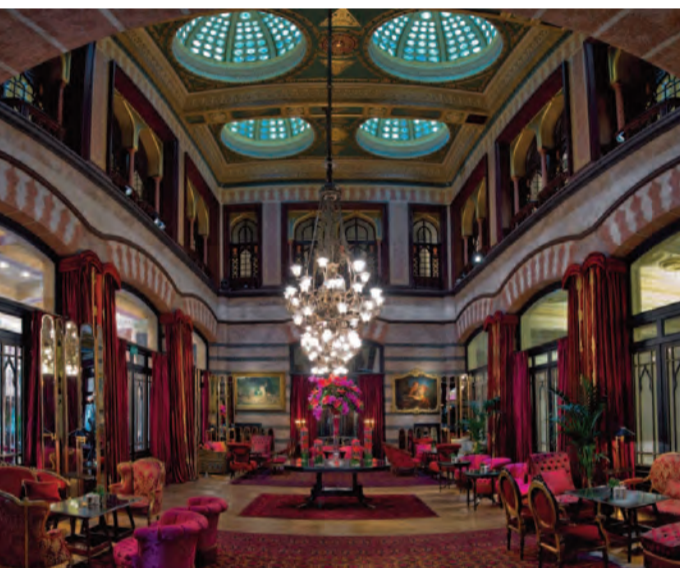
Κατά την επίσκεψη του Βασίλη Σταθάκη στο Ιστορικό “Πέρα

Από δεξιά, ο general manager του Καφέ “Πέρα Παλάς” Murat Eti, ο ιδρυτής και πρόεδρος του ΕΗΙΣΑ Βασίλης Σταθάκης, και ο Can Erol, marketing & communication manager του Ιστορικού Καφέ “Πέρα Παλάς”.

Παλάς” ο Ιδρυτής και Πρόεδρος του ΕΗΙΣΑ είχε την ευκαιρία να συνομιλήσει με τους general manager του Καφέ «Πέρα Παλάς» Murat Eti και τον Can Erol, marketing & communication manager για τις προκλήσεις του πολιτιστικού τουρισμού, την δημιουργία της νέας πολιτιστικής διαδρομής με την ονομασία “Δρόμος Ιστορικών Καφέ”, τις εκδηλώσεις που φιλοξενούν στους χώρους τους αλλά και να ανταλλάξουν απόψεις σχετικά με εμπειρίες τους στην εστίαση σε διεθνές επίπεδο.

Φωτογραφία από το Ιστορικό Καφέ «Πέρα Παλάς» στην Κωνσταντινούπολη.

Σταγόνες Χανιώτικης Ιστορίας

ΑΓΓΕΙΛΑΟΣ Κ. ΑΛΙΓΙΖΑΚΗΣ*

Ο πηδηχτός χορός της Ανατολικής Κρήτης (μαλεβιζιώτης) - Α' ΜΕΡΟΣ

Ο γνωστός παγκρήτιος και αγαπημένος χορός μαλεβιζιώτης είναι ιδιαίτερα αγαπητός και στα Χανιά. Ενδιαφέρουσα είναι η έρευνα της ετυμολογίας της ονομασίας, των εκφάνσεων, της εθιμοτυπίας και της χορευτικής τεχνικής του.

Οι ονομασίες του χορού είναι ποικίλες και μπορούν να προσεγγιστούν μέσα από τις αναφορές στον τοπικό Τύπο και τις λογοτεχνικές πηγές. Τον 19ο αιώνα και συγκεκριμένα, το 1883 στην εφημερίδα «Μίνως» του Ηρακλείου περιγράφονται το πρώτο καρναβάλι στην πόλη του Ηρακλείου (γιορτή των Καλντιμιτζήδων) και ο πηδηχτός που χόρευαν οι χριστιανοί του Μεγάλου Κά-

στρου μπροστά στον Εσάτ Πασά: «Τριάντα Κρήτες λεβέντες, ο ένας εκλεκτότερος του άλλου χορεύουν τον θεαματικόν πηδηχτόν, έξω από την πόρτα του Πασά, ενώ πλήθη

κόσμου συρρέοντα τον παρακολουθούν[...].»

Ο πατέρας του χρονογραφήματος και λαογράφος Ιωάννης Κονδυλάκης στο βιβλίο του «Ο Πατούχας» (1892), το οποίο

αναφέρεται στην Βιάννο του τέλους του 19ου αιώνα, περιγράφει τον πηδηχτό χορό: «Υπό την κίνηση του δοξαριού του έφευγον γοργόπεροι του πηδηχτού οι ήχοι. Και όλος

ΣΤΟ “ΥΟΥΣΑ”

Παράσταση “Μήδεια”

Παράσταση με το έργο “Μήδεια”, θα δοθεί το προσεχές Σάββατο 30 Νοεμβρίου στα Χανιά, στον χώρο Youca.

Πρόκειται για μια σύγχρονη εκδοχή της Μήδειας του Ευριπίδη, παραγωγή του The Garage.

ΣΕ ΜΑΓΝΗΤΟΣΚΟΠΗΣΗ

Προβολή της όπερας “Μαντάμ Μπατερφλάι”

Η όπερα του Giacomo Puccini “Μαντάμ Μπατερφλάι” θα προβληθεί τη Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου στις 7:55 μ.μ. στο ΚΑΜ, σε μαγνητοσκόπηση από τη Metropolitan Opera της Νέας Υόρκης.

Η Ηνί Ηε πρωταγωνιστεί στον σπαρακτικό ρόλο της Σοϊό-Τοί-Σαν, της πιστής γκέισας που αφιερώνει τη ζωή της στον αμερικάνο αξιωματικό του ναυτικού, τον Πίνκερτον, που ερμηνεύει ο Andrea Carè. Η Elizabeth DeShong είναι η φίλη της, Σουζούκι, ενώ δίπλα της είναι ο Paulo Szot ερμηνεύοντας τον Σάρπλες. Ο Pier Giorgio Morandi διευθύνει την ορχήστρα σε αυτή την υπερπαραγωγή της Met, σε σκηνοθεσία του Anthony Minghella. Είσοδος: 10 ευρώ – 15 ευρώ.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣ

“Ιστορίες του χιονιού”

Η θεατρική παράσταση «Ιστορίες του Χιονιού» θα παρουσιαστεί από τη Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου έως και την Τετάρτη 4 Δεκεμβρίου στο Πνευματικό Κέντρο για τους μαθητές της ΣΤ΄ τάξης των Δημοτικών Σχολείων και των Γυμνασίων, Λυκείων των Χανίων, σε συνδιοργάνωση της Περιφέρειας Κρήτης – Περιφερειακή Ενότητα Χανίων, Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Χανίων και Πνευματικού Κέντρου Χανίων.

Η παράσταση είναι βασισμένη σε δύο διηγήματα της Μαρινέλλας Βλαχάκη, που γράφτηκαν με αφορμή πραγματικά γεγονότα, που διαδραματίζονται στο 1969.

Κείμενα, σκηνοθεσία, ερμηνεία: Μαρινέλλα Βλαχάκη
Μουσική επιμέλεια, τραγούδι: Λεωνίδας Μαριδάκης. Βιολί: Έντμοντ Αλέξι. Ζωγραφιές: Νίκος Μπλαζάκης. Αφίσα: Νίκος Κοσμαδάκης. Τεχνική υποστήριξη: Διονύσης Μανουσάκης
Προαιρετικά, οι μαθητές μπορούν να φέρουν τρόφιμα μακράς διάρκειας, για το κοινωνικό παντοπωλείο της Περιφερειακής Ενότητας Χανίων.

ο κύκλος των χορευτών εκνείτο δια μιας ως εις άνθρωπος[...]. Ήρχοντο στιγμιαί κατά τις οποίες η λύρα εγαύγιζε[...].] ο δε χορός εμαίνετο».

Ο πατέρας της κρητικής λαογραφίας Παύλος Βλαστός στο κλασικό σύγγραμμα «Ο Γάμος εν Κρήτη» (Ρέθυμνο 1893) στον 35ο τόμο, τεύχος Δ, αναφέρει ότι το βράδυ της Ανάστασης γινόταν πανηγύρι στην αυλή της εκκλησίας μέσω πυροβολισμών και κωδωνοκρούσεων.

Οι χοροί που χορεύονταν ήταν η σούσα, ο Χανιώτικος (συρτός), ο πεντοζάλης και ο Μαλεβιζιώτικος. Εδώ συναντούμε για πρώτη φορά την ονομασία Μαλεβιζιώτικος (Επαρχία Μαλεβιζίου) για τον πηδηχτό* ονομασία η οποία, όπως και ο Χανιώτικος συρτός, αναφέρεται στον τόπο καταγωγής των χορών.

Μια άλλη γραπτή μαρτυρία για την ονομασία του πηδηχτού βρίσκεται στο περιοδικό «Κνωσός» στο άρθρο του Γιώργου Χατζηδάκι «Η δημόδης κρητική μουσική». Σύμφωνα με αυτό, το 1897 στον

Πειραιά ο περίφημος καστρινός μουσικός Αντώνιος Κωνσταντινίδης ή Βέκιος συναντήθηκε με τον Γιώργο Χατζηδάκι και έπαιξε με τον ταμπούρα πηδηχτό, τον οποίο ο Χατζηδάκις εναρμόνισε στο πιάνο. Στη συνέχεια, κάρη στον Ζάιλερ (ο Βαυαρός αρχιμουσικός των Ανακτόρων), ο οποίος ενθουσιάστηκε με τη μουσική του πηδηχτού, τόσο η Φιλαρμονική Πειραιά όσο και η στρατιωτική μουσική των ανακτόρων, έπαιζαν συχνά την κρητική μελωδία στην πλατεία Συντάγματος. Το 1898 ο οίκος του Ζ. Βελουδίου, μετά από σχετική άδεια του Γ. Χατζηδάκι, εξέδωσε την μουσική του πηδηχτού για πιάνο με τον τίτλο Πυρρίχη (περιοδικό «Κνωσός», τ. 15, Αθήνα 1955). Είναι προφανές ότι τον 19ο αιώνα όλες οι αναφορές αφορούν έναν κοινό χορό, τον πηδηχτό. (συνεχίζεται)

* Ο κ. Αγγελίαος Κ. Αλιγιάκης είναι ιατρός ορθοπαιδικός, πολιτισμολόγος

ITALIAN FACTORY OUTLET

ΕΜΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΩΤΟΙ ΦΕΡΑΜΕ
ΤΟ **BLACK FRIDAY** ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ
ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΑΛΙ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ!

1 + 1 ΣΤΑ ΠΑΝΤΑ!

**ΟΤΙ ΠΛΗΡΩΝΕΙΣ
ΠΑΙΡΝΕΙΣ ΙΣΗΣ ΑΞΙΑΣ**

**ΠΕΜΠΤΗ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
& ΣΑΒΒΑΤΟ**

ΔΙΚΗΣ ΣΟΥ ΕΠΙΛΟΓΗΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΙΣ !!!!!

ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ !!!!!!!!!!!!!!!

ΚΛΑΔΙΣΣΟΣ / ΚΟΥΝΟΥΠΙΔΙΑΝΑ

Επιμέλεια:
ΣΑΚΗΣ ΚΟΥΒΑΤΣΟΣ
info@herb.gr

Βιότοπος - περιγραφή

Η λατινική ονομασία του βοτάνου είναι *PRUNUS domestica L.* (Προύμνη η οικιακή). Η Δαμασκηλιά είναι φυλλοβόλο δένδρο το οποίο ανήκει στο γένος Προύμνη, στην οικογένεια των Ροδοειδών.

Δαμασκηλιά

Τους καρπούς της τους συναντούμε με τις ονομασίες Κοκκύμπλα, Δαμάσκηνα, Προύνα, Βράβυλα. Υπάρχουν περισσότερες από 2000 ποικιλίες του φυτού σε όλο τον κόσμο.

Συνηθίζεται να λέγεται Δαμασκηλιά και η Μπουρνελιά, όμως στην πραγματικότητα διαφέρουν από το σχήμα και χρώμα των καρπών τους

Ακόμη οι καρποί της Κοκκομπλέας (*PRUNUS insititia L.* - Προύμνη η εξημερωμένη), τα γνωστά μας κορόμπλα, μοιάζουν με τα δαμάσκηνα αλλά υστερούν σημαντικά από αυτά όσον αφορά τις διατροφικές και φαρμακευτικές τους ιδιότητες.

Η Δαμασκηλιά είναι ιθαγενές φυτό των χωρών του βόρειου ημισφαιρίου και κατάγεται από τις περιοχές της Κασπίας θάλασσας.

Είναι δέντρο που φτάνει σε ύψος τα 12 μέτρα, με πλούσιο ριζικό σύστημα αλλά επιπόλαιο, όπως οι Κορομπλιές με τις οποίες θεωρείται αδελφό δέντρο. Οι ανθοφόροι οφθαλμοί του φέρουν 2 έως 3 άνθη. Είναι είδος ερμαφρόδιτο και επικονιάζεται από τα έντομα. Ο καρπός της Δαμασκηλιάς είναι το δαμάσκηνο.

Στην Ελλάδα καλλιεργείται η Σκοπελίτικη ποικιλία τα δαμάσκηνα της οποίας προορίζονται για ξήρανση κύρια σε Σκόπελο, Θεσσαλία, Στερεά Ελλάδα, Μακεδονία και Θράκη. Βασικές ποικιλίες τα δαμάσκηνα και οι βανίλιες.

Ιστορικά στοιχεία

Είναι δέντρο γνωστό από την αρχαιότητα. Ο Θεόφραστος αναφέρεται σε αυτή με το όνομα «προύμνη» εξ ου και η επιστημονική του ονομασία Προύμνος.

Στην Ελλάδα εισήχθησαν από την Δαμασκό της Συρίας. Η αξιόλογη υπακτική δράση του δαμάσκηνου ήταν γνωστή στους αρχαίους Έλληνες και τους Άραβες ιατρούς. Γνώριζαν ότι όχι μόνο αδειάζουν το έντερο αλλά και ότι επαναφέρουν χρονικά στο φυσιολογικό τις κενώσεις αυτού. Γνώριζαν ακόμη ότι δρουν ως αντισηπτικά του εντέρου, αποσυμφορητικά του ήπατος, αποτοξινωτικά του οργανισμού και τη θρεπτική τους δράση.

Συστατικά-χαρακτήρας

Ο νωπός καρπός περιέχει νερό 82%, σάκχαρο 3,5%, υδατάνθρακες 4,5%, οξέα 1,5%, λευκωματοειδή 0,50%, τέφρα 0,60% και κυτταρίνη 5%.

Ο αποξηραμένος καρπός περιέχει νερό 29%,

σάκχαρο 44%, υδατάνθρακες 18%, οξέα 3%, λευκωματοειδή 2% και τέφρα 1,5%.

Στον καρπό περιέχονται ακόμη κάλιο, νάτριο, σίδηρος, μαγνήσιο, φώσφορος, τανίνη, αιθέριο έλαιο, βιταμίνη Α, Β6, θειαμίνη, ριβοφλαβίνη, νιασίνη, ασκορβικό οξύ.

Ανθιση - χρησιμοποιούμενα μέρη - συλλογή

Το δέντρο ανθίζει νωρίς την άνοιξη. Για θεραπευτικούς σκοπούς χρησιμοποιούνται κύρια οι καρποί οι οποίοι ωριμάζουν από Αύγουστο έως τον Οκτώβριο.

Θεραπευτικές ιδιότητες και ενδείξεις

Τα δαμάσκηνα είναι φυσικό καθαρτικό. Είναι εξαιρετικά διουρητικά και εκκοπρωτικά. Δεν είναι ακόμα γνωστό το ενεργό καθαρτικό χημικό συστατικό των δαμάσκηνων, δεδομένου ότι η δράση αυτή δεν οφείλεται στις πλούσιες διαλυτές ίνες που περιέχει μια και ο χυμός του φρούτου έχει ανάλογη καθαρτική ιδιότητα.

Συνιστώνται στους πάσχοντες από νοσήματα του κύκλου της αρθριτικής δυσκρασίας, τους νεφρικούς, τους καρδιοπαθείς, τους δυσκοίλιους, τους αιμορροϊδικούς και αντενδείκνυνται για όσους πάσχουν από σάκχαρο.

Τα δαμάσκηνα είναι μία από τις πλέον ευεργετικές τροφές για τον οργανισμό. Έχει τεράστια αντιοξειδωτική ικανότητα. Σύμφωνα με τις έρευνες τα αποξηραμένα δαμάσκηνα έχουν εξαπλάσια αντιοξειδωτική δράση από ότι τα φρέσκα. Είναι γνωστό ότι τα τρόφιμα με μεγάλη συγκέντρωση αντιοξειδωτικών έχουν την ικανότητα να επιβραδύνουν τους μηχανισμούς που εμπλέκονται με την γήρανση του σώματος και του εγκεφάλου. Και αυτό επειδή

προστατεύουν τις κυτταρικές μεμβράνες από την οξειδωση, ασκούν αντικαρκινική δράση, ρυθμίζουν την αρτηριακή πίεση και συμβάλλουν στην ομαλή εγκεφαλική μικροκυκλοφορία. Κύρια αντιοξειδωτική πηγή του αποξηραμένου δαμάσκηνου είναι οι

Παρασκευή και δοσολογία

Τα δαμάσκηνα τα τρώμε ωμά, αποξηραμένα ή κομπόστα. Το χρώμα από μόνο του δεν αποτελεί ένδειξη ότι το φρούτο είναι ώριμο. Μερικές ποικιλίες ωριμάζουν εντε-

φινόλες που περιέχει.

Τα δαμάσκηνα θεωρείται ότι μειώνουν τον κίνδυνο του καρκίνου του παχέως εντέρου και προστατεύουν από την αρτηριοσκλήρωση.

Επίσης η κατανάλωση μιας μικρής ποσότητας δαμάσκηνων μπορεί να είναι ευεργετική όταν προσπαθείτε να χάσετε βάρος.

Βοηθά στην ομαλή λειτουργία της καρδιάς λόγω της υψηλής περιεκτικότητας του σε κάλιο. Το κάλιο είναι μεταλλικό στοιχείο που συμβάλει στη διατήρηση της φυσιολογικής αρτηριακής πίεσης και την καρδιακή λειτουργία.

Ένα τέταρτο ενός φλιτζανιού δαμάσκηνα περιέχει 316,6 mg καλίου και μόλις 1,7 mg νατρίου. Ο φώσφορος που περιέχει ο καρπός είναι ωφέλιμος για το νευρικό σύστημα.

Επίσης τα δαμάσκηνα πάνω από δημητριακά για πρωινό, μπορεί να βοηθήσουν στην πρόληψη της υψηλής πίεσης του αίματος.

Τα αμύγδαλα των πυρήνων των δαμάσκηνων είναι καταπραυντικά και ανθελμινθικά. Περιέχουν σημαντική ποσότητα παχέως ελαίου, με ωραία γεύση και άρωμα, που μπορεί να αντικαταστήσει το γνωστό μας αμυγδαλέλαιο. Τα αμύγδαλα του καρπού τρώγονται κοπανισμένα.

Από τον κορμό και τους κλάδους της Δαμασκηλιάς εξέρχεται γόμμα άριστης ποιότητας, που χρησιμοποιείται στη φαρμακευτική αντί του αραβικού κόμμεως, γνωστή με το όνομα "gummi nostras".

λώς όταν το χρώμα τους είναι κιτρινοπράσινο. Άλλες όταν είναι κόκκινο και άλλες όταν είναι ιώδες ή μαύρο. Όταν το φρούτο είναι μαλακό στο άγγιγμα είναι σίγουρα ώριμο. Το άγουρο φρούτο είναι σκληρό.

Μισό ποτήρι χυμός δαμάσκηνου την ημέρα δρα ως καθαρτικό στους περισσότερους ανθρώπους. Προφυλάξεις:

Δεν ενδείκνυνται σε όσους πάσχουν από σάκχαρο. Επίσης δεν πρέπει όσοι πάσχουν από προβλήματα εντέρου ή δυσπεψίας να τρώνε ωμά δαμάσκηνα, διότι μπορεί να τους προκαλέσουν γαστρεντερικές διαταραχές. Τα δαμάσκηνα είναι πιο εύπεπτα παρασκευαζόμενα ως μαρμελάδα, κομπόστα ή αποξηραμένα. Η υπερκατανάλωση του καρπού προκαλεί φούσκωμα, σφίξιμο και δυσπεψία.

παιδοτόπος

**ΒΑΓΓΕΛΗΣ
Θ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗΣ**
kakatsakis@sch.gr

Δ1 τάξη Δημ. Σχολείου Ναυστάθμου Κρήτης

Επιστολές στον “Αγαπημένο μας Ελευθέριο...”

Καλοί μου φίλοι, καλό Σαββατοκύριακο!
Στην κεντρική θέση του σημερινού Παιδοτόπου μια ταχυδρομική κάρτα εποχής που αναφέρεται στους αγώνες της Κρήτης για την Ενωση της με την Ελλάδα. Γύρω απ' αυτήν τα αισθαντικά γράμματα που έγραψαν τα παιδιά της Δ1 τάξης του Δημ. Σχολείου ΔΔΜΝ Ναυστάθμου Κρήτης στον Ελευθέριο Βενιζέλο,

διανθισμένα με σχετικά σκίτσα κι ένα σημείωμα της δασκάλας των, στο οποίο μας εξηγεί με τον δικό της ξεχωριστό δασκαλικό λόγο το “γιατί” και το “πώς” έφτασαν σ' αυτά οι μαθητές της, απονέμοντας τα εύσημα στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών “Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος” για το Εκπαιδευτικό πακέτο “Ελευθέριος Βενιζέλος, Στα βήματά του...”
Οχι! Δεν μπορούσα να φανταστώ καλύτερο

Παιδοτόπο απ' αυτόν, όταν ο διευθυντής του εν λόγω Σχολείου και γνωστός στους αναγνώστες της στήλης Αριστόκριτος Τωμαζινάκης, μου τηλεφώνησε πριν λίγες μέρες για να μου πει ότι μια δασκάλα με τους μαθητές της που δουλεύουν ένα θέμα για την Ενωση που πιθανόν να μ' ενδιέφερε... για δημοσίευση με αφορμή την επέτειο, στη 1η Δεκεμβρίου...
Και σ' εσένα τα εύσημα Αριστόκριτε! Κυρίως

όμως στη δασκάλα, την Άννα Νικολακάκη και στους μαθητές της. Και παράδειγμα για μίμηση αυτό που έκαναν, έτσι, όπως το έκαναν...

Να χαιρέσαι τους μαθητές σου, Άννα! Να χαιρέσετε τη δασκάλα σας, καλά μου Τεταρτάκια του Δημ. Σχ. του Ναυστάθμου Κρήτης!

**Σας χαιρετώ με αγάπη όλους!
Βαγγέλης Θ. Κακατσάκης,
Δάσκαλος**

Με οδηγό το εκπαιδευτικό πακέτο για τον Βενιζέλο

Με οδηγό το εκπαιδευτικό πακέτο “Ελευθέριος Βενιζέλος, Στα βήματά του...” (σπουδαίο δημιούργημα του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών Ελευθέριος Βενιζέλος) και λόγω της 1ης Δεκεμβρίου, επετείου της Ένωσης της Κρήτης με την Ελλάδα που κοντοζυγώνει... κουβεντιάσαμε μέσα στην τάξη για τον Ελευθέριο Βενιζέλο. Τον Επαναστάτη, τον Πολιτικό, τον Δημιουργό, τον Μύθο...

Τα παιδιά με μεράκι, προσοχή και σεβασμό δούλεψαν, με το βλέμμα στραμμένο στο παρελθόν, προσπαθώντας παράλληλα να συγκρίνουν γεγονότα του χθες με το σήμερα. «Ακουμπήσαμε» αξίες, ταξιδέψαμε σε έννοιες σπουδαίες.

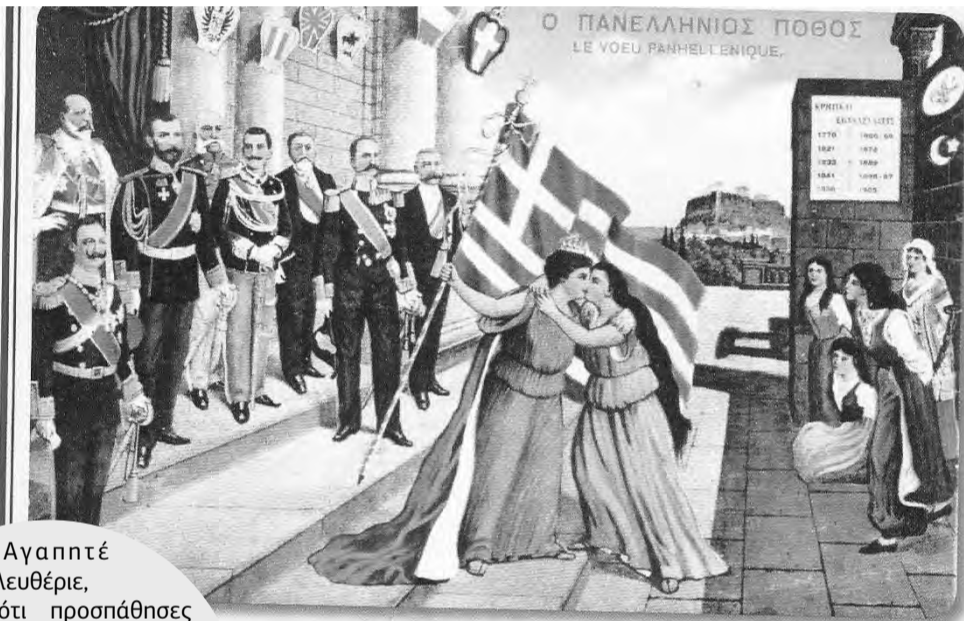
Μεγάλη αποκοτιά να μελετάς τον «Γέρο - Βενιζέλο» μα... με φάρο την καθαρή ψυχή και όχημα τη μεγάλη καρδιά... τα παιδιά πάντα τα καταφέρνουν!

Γράψαμε επιστολές στον «Αγαπημένο μας, Ελευθέριο...» καταθέτοντας τις σκέψεις μας. Αθώα, ειλικρινή, εύστοχα σχόλια, κάποια «μπράβο» και πολλά «ευχαριστώ»...

Ευχαριστούμε για την φιλοξενία!

Σας χαιρετούμε και σας αγαπούμε!

**Με εκτίμηση
Η δασκάλα της τάξης
Άννα Νικολακάκη**

Αγαπτέ μου Ελευθέριε, ξέρω ότι προσπάθησες πολύ για να ενώσεις την Ελλάδα με την Κρήτη. Ήσουν ο πιο έξυπνος που μπορούσε... Ήσουν πρωθυπουργός, ήσουν δικηγόρος... πώς τα έκανες όλα αυτά;

Με αγάπη
Μπάμπης

Αγαπτέ Ελευθέριε, Έκανες το όνειρό σου πραγματικότητα, έκανες την Ελλάδα μεγαλύτερη για τη δικαιοσύνη! Η Κρήτη είναι πια μέρος της Ελλάδας...

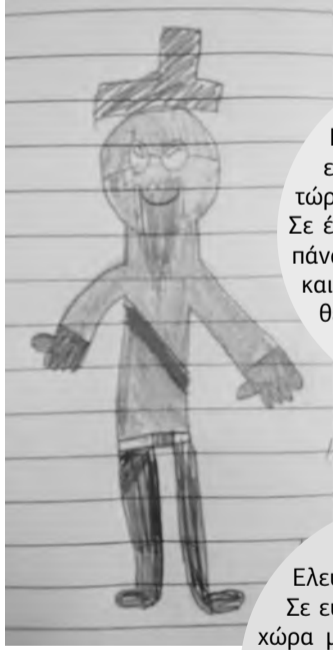
Με εκτίμηση
Αλέξανδρος

Αγαπτέ μου Ελευθέριε, σ' ευχαριστώ που έκανες μεγαλύτερη την Ελλάδα. Λυπάμαι που προσπάθησαν να σε δολοφονήσουν δύο φορές...

Με αγάπη
Ιλιάννα

Αγαπημένε Ελευθέριε Βενιζέλε, Θα ήθελα να σε γνωρίσω μια φορά. Να δω πως είναι να είσαι δικηγόρος, πολιτικός, δημοσιογράφος... Ήσουν μοναδικός κι ευγενικός άνθρωπος. Θέλω να γίνω σαν κι εσένα!

Με αγάπη
Σοφία, η φίλη σου!

Αγαπτέ μου Ελευθέριε, ευχαριστούμε επειδή είμαστε τώρα ελεύθεροι χάρις σε εσένα. Σε ένοιωζε μόνο η Ελλάδα, ήταν πάνω από σένα, διάβαζες πολύ και δε σε ένοιωζε άμα σκοτωθείς!

Από τον Αγγελο

Αγαπτέ μου Ελευθέριε, Μας έμαθες πολλά. Όπως το ότι με καλή θέληση όλα μπορείς να τα καταφέρεις. Θα ήθελα να σου μοιάσω! Ελπίζω η ελευθερία να μας κρατήσει όλους ενωμένους! Ήσουν η ελευθερία και σ' αγαπούμε!

Με σεβασμό
Σκευός

Αγαπημένε μου Ελευθέριε, Θέλω να σου πω πως θέλω να γίνω και γω σαν κι εσένα κι άμα ζούσες θα ήμασταν χαρούμενοι, γιατί ήσουν καλός πρωθυπουργός και γιατί αγαπάς τον Χριστό. Ήταν άδικο να σε διώξουν. Σε ευχαριστώ!

Με αγάπη
Ειρήνη

Αγαπημένε μου Ελευθέριε, Σε ευχαριστώ που έκανες τη χώρα μας πιο μεγάλη! Παρόλο που είμαι μικρή... εσένα θα ψήφιζα! Πάντα θα σε θαυμάζω πιο πολύ απ' όλους τους άλλους.

Με αγάπη
Νεφέλη

Αγαπτέ Ελευθέριε, ήσουν τόσο μορφωμένος, έκανες τόσα πράγματα... Νιώθω ότι ήσουν ένας καλός άνθρωπος γιατί ήσουν υπομονετικός και προσπάθησες πολύ.

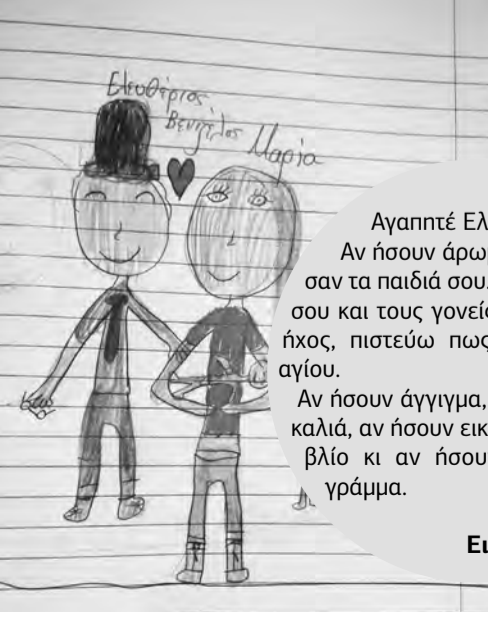
Αλεξάνδρα

Αγαπτέ Λευτέρη, Σε ευχαριστώ. Είσαι σπουδαίος. Δε φοβήθηκες. Είχες την αλήθεια και το δίκιο μαζί σου... Είχες όνειρα για όλους τους άλλους.

Παναγιώτης

Αγαπτέ μου Ελευθέριε, Ο Θεός σε προστάτεψε από τις δύο δολοφονικές επιθέσεις. Ήσουν καλός με όλους τους Έλληνες. Σου στέλνουμε ευχαριστώ και μην ανησυχείς για το σπίτι σου...

Από τον Γιώργο

Αγαπτέ Ελευθέριε, Αν ήσουν άρωμα θα μύριζες σου και τους γονείς σου... Αν ήσουν ήχος, πιστεύω πως θα ήσουν ενός αγίου.

Αν ήσουν άγγιγμα, θα ήσουν μια αγκαλιά, αν ήσουν εικόνα θα ήσουν βιβλίο κι αν ήσουν αντικείμενο... γράμμα.

Με αγάπη
Ειρήνη

Αγαπημένε Ελευθέριε, Ηθελα να σου πω ένα ευχαριστώ γιατί ένωσες την Κρήτη, το σπίτι μου, με την Ελλάδα.. Μπράβο που πολέμησες για να ενώσεις τα κομμάτια. Μπράβο που είχες θάρρος και μπράβο για τον κόπο που έδωσες... Νιώθω τώρα που σου μιλώ μεγάλη προσοχή και μεγάλη εκτίμηση.

Με μεγάλη αγάπη
Νεφέλη

Οι μαθητές

Λυδία Αυγερίου, Παναγιώτης Φλωράτος, Ιλιάννα Μπογδάνη, Αγγελος Πρίτσας, Γεώργιος Καϊμακάκης, Ειρήνη Κουφού, Σοφία Κοσμίδου, Νεφέλη Παπαναστάση, Αλέξανδρος Καρυωτάκης, Χαράλαμπος Πετρόπουλος, Θωμάς Βρακατσέλης, Σκευός Γαλούζης, Νεφέλη Καρυωτάκη, Ειρήνη Πεπονούλα, Αλεξάνδρα Ξενάκη

ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Για τον συγγραφέα Γιάννη Μακριδάκη τέχνη και ζωή, αναστοχασμός και δράση, μοιάζουν να είναι άρρηκτα συνδεδεμένα. Με κοινό τόπο πάντα τον άνθρωπο. Αυτόν που μέσα από τα βιβλία του και τους μυθιστορηματικούς του ήρωες, αναδύεται γεμάτος πάθη, αδυναμίες αλλά και ομορφιά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΚΡΙΔΑΚΗΣ

«Μόνο η τέχνη κι οι «λοξοί» μπορούν να σώσουν τον κόσμο»

Με μια άλλοτε φανερό κι άλλοτε υπόρρητη, εκ μέρους του συγγραφέα, λατρεία για τους «λοξούς» ανθρώπους. Άλλωστε αυτοί μαζί με την τέχνη είναι οι μόνοι, όπως υποστηρίζει ο Χιώτης λογοτέχνης, που μπορούν να σώσουν τον κόσμο. Ή έστω την αξιοπρέπειά του. Συνομιλήσαμε με τον Γιάννη Μακριδάκη λίγο πριν την παρουσίαση στα Χανιά του νέου του βιβλίου «Οι βάρδιες των πουλιών» που κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις «Εστία». Ένα βιβλίο που μέσα από το οικογενειακό χρονικό του πρωταγωνιστή, μάς ταξιδεύει πίσω στον ταραγμένο 20ο αιώνα, με επίκεντρο την Χίο και τα Μικρασιατικά παράλια, με κυρίαρχη την παρουσία της θαλασσινού στοιχείου και συνδετικό κρίκο, ανθρώπων και γεγονότων, τα ταχυδρομικά περιστερία...

Στο καινούριο σου βιβλίο βρίσκονται στο επίκεντρο ο τόπος σου, η Χίος. Θα λέγαμε ότι έχουμε να κάνουμε με ένα περισσότερο προσωπικό βιβλίο;

Δεν θα το έλεγα. Απλώς περιέχει, μεταξύ άλλων, μια από τις πολλές αληθινές ιστορίες που έχω συγκεντρώσει μέσα από έρευνα (και τις οποίες βιώνουν στο βιβλίο μυθοπλαστικά πρόσωπα με μυθοπλαστικές μεταξύ τους σχέσεις), η οποία αφορά τον παππού μου, ο οποίος πνίγηκε το 1942 στον βόρειο Ατλαντικό όταν το φορτηγό πλοίο που ήταν ναυτικός τορπιλιστής από ένα γερμανικό υποβρύχιο. Το βιβλίο πραγματεύεται το γενεόγραμμα, όπως λένε οι σύγχρονοι ψυχολόγοι, ενός ήρωα που σήμερα είναι 60 ετών και βιώνει ένα ναυάγιο από το οποίο διασώζεται, αφού παραμένει 15 ώρες μέσα στη θάλασσα μέχρι να τον μαζέψουν. Δύο μήνες μετά από αυτή την εμπειρία, κάνει μια αναδρομή στο ιστορικό της οικογένειάς του και συνειδητοποιεί ότι κάθε γενιά της αφήνει κι έναν νεκρό μέσα στη θάλασσα. Μέσα από αυτό το οικογενειακό χρονικό που απλώνεται σε όλο τον 20ο αιώνα, μου δόθηκε κι εμένα ως αφηγητή η δυνατότητα να περιγράψω σημαντικά ιστορικά γεγονότα της περιοχής της Χίου και της Μικρασίας.

Πολλά χρόνια τώρα συγκεντρώνεις προφορικές μαρτυρίες ηλικιωμένων, αποδελτιώνεις παλιές εφημερίδες κι αναζητάς ντοκουμέντα. Τι σε συναρπάζει στο παρελθόν; Ποια ανάγκη ικανοποιεί αυτή η έρευνα;

Περιέργεια είναι. Ξεκίνησε από μια περιέργεια να μάθω πως ήταν ο τόπος που ζω πριν από εμένα και εξελίχθηκε σε ένα ενδιαφέρον για ανθρώπινες ιστορίες. Πως οι άνθρωποι -αποστασιοποιημένοι πια- αφηγούνται το παρελθόν τους, ποιες λέξεις χρησιμοποιούν, ποια ρήματα, ποιες εκφράσεις. Όλο αυτό ικανοποιεί μια ψυχική μου ανάγκη που λέγεται αγαλλίαση. Αγαλλιάζει η ψυχή μου ακούγοντας κάποιες κουβέντες τους, συγκινούμαι...

Νομίζω ότι είναι αυτό είναι το ισχυρότερο κίνητρο στη ζωή.

Έχουν περάσει 22 χρόνια από τη στιγμή που άρχισα να συγκεντρώνω προφορικές μαρτυρίες και ακόμα εκπλήσσομαι κι ακόμα συγκινούμαι. Κάθε μέρα γίνεται αυτό, είτε κάνοντας κάποια συγκεκριμένη έρευνα είτε μέσα από βιώματά μου. Σε κάθε περίπτωση, είτε πρόκειται για βίωμα είτε για ερευνητική εργασία, αποτελούν και τα δύο πρώτες ύλες για τη λογοτεχνία. Αυτό άλλωστε προτρέπει να κάνουν και οι άνθρωποι που συναντώ στα λογοτεχνικά εργαστήρια που οργανώνω τα τελευταία χρόνια. Να βλέπουν τη ζωή με λογοτεχνικό μάτι.

Ζεις κοντά στη φύση, καλλιεργείς τη γη, και παράλληλα γράφεις. Δρας, δηλαδή, αλλά και συγχρόνως παρατηρείς τον κόσμο ως λογοτέχνης. Στο μυαλό μου αυτό το

«Η μετανάστευση και η προσφυγιά δεν πρόκειται να σταματήσουν ποτέ όσο ο δυτικός κόσμος συνεχίζει να δημιουργεί φτώχεια, πολέμους και ανασφάλεια στον υπόλοιπο κόσμο»

«μείγμα» εκπέμπει μια πληρότητα. Είναι έτσι ή μήπως υπάρχουν πάντα κάποια ανικανοποίητα που κινούν τα νήματα της ζωής μας;

Είμαστε άνθρωποι και είμαστε πολύ δυνατοί και πολύ αδύναμοι ταυτόχρονα. Μια αίσθηση πληρότητας υπάρχει κατά στιγμές και κάποιες άλλες κυριαρχεί το ανικανοποίητο και μια αίσθηση αδυναμίας ότι το τίμημα γι' αυτά που κάνεις είναι μεγάλο και δεν μπορείς να το αντέξεις. Ερχεται όμως μετά μια κουβέντα ενός αναγνώστη ή μια συναστροφή μέσα από τις επισκέψεις μου σε λέσχες ανάγνωσης, σχολεία, βιβλιοπωλεία κ.λπ., και με γεμίζει με πθική ικανοποίηση. Με κάνει να αισθάνομαι ότι όντως υπάρχουν στιγμές ευτυχίας μέσα από τη στάση ζωής που κρατάω.

Η ζωή και το έργο ενός συγγραφέα πρέπει να είναι κοντά ή αυτονομείται το έργο όταν συναντάει το κοινό του;

Παρατηρώ ότι οι αναγνώστες έχουν ανάγκη να δουν στα μάτια ενός συγγραφέα ότι ανταποκρίνεται ως άνθρωπος σ' αυτό που έχουν νιώσει όταν γνωρίζουν το έργο του. Αυτό είναι μεγάλο στοίχημα. Μπορεί λοιπόν το έργο να αυτονομείται, αλλά όσο είναι εν ζωή οι άνθρωποι υπάρχει η αξιοπρέπεια. Υπάρχει η πολιτική στάση του καθενός μας, αφού όλα πολιτικά είναι. Όταν πεθαίνουμε το έργο αποσυνδέεται

πλήρως από τη ζωή μας, αλλά όσο ζούμε και μας γνωρίζουν άνθρωποι, είναι αναπόφευκτο αυτά τα δύο να συνδέονται.

Σε μια κουβέντα μας το 2013, είχες δηλώσει αισιόδοξος για το αν θα μπορούσε η κρίση να μας αποκαλύψει τη φτώχεια της κοινωνίας μας σε αξίες. Πλέον, τι γεύση σου έχουν αφήσει τα τελευταία 10 χρόνια;

Έχει γίνει μια επανάσταση στην κοινωνία. Πράγματα που λέγαμε κάποιος άνθρωπος πριν από 20 χρόνια και τότε φαινόταν εξωπραγματικά σήμερα υπάρχει πολύς κόσμος που τα κάνει πράξη. Νέοι άνθρωποι ζουν εναλλακτικά σε σχέση με το καπιταλιστικό σύστημα και βρίσκονται πιο κοντά στις πραγματικές αξίες. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, μετά από κάθε καπιταλιστική κρίση η ανθρωπότητα βιώνει έναν Αρμαγεδδώνα ολοκληρωτισμού και αυτοκαταστροφικής ανάπτυξης. Ενώ δηλαδή ένα ποσοστό της συνειδητοποιείται το μεγαλύτερο μέρος της παραδίδεται σε μια αναξιοπρεπή ανάπτυξη, η οποία θυσιάζει τους φυσικούς πόρους, το πολιτιστικό κεφάλαιο, τα πάντα, για το χρήμα.

Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες ξενοφοβικών αντιδράσεων απέναντι στους πρόσφυγες. Ως κάτοικος του Βορειοανατολικού Αιγαίου, πώς βλέπεις το προσφυγικό;

Η μετανάστευση και η προσφυγιά δεν πρόκειται να σταματήσουν ποτέ όσο ο δυτικός κόσμος συνεχίζει να δημιουργεί φτώχεια, πολέμους και ανασφάλεια στον υπόλοιπο κόσμο. Από εκεί και πέρα, με τη συμφωνία Ε.Ε. - Τουρκίας μπήκε μπροστά ένα σχέδιο να μετατραπεί η Ελλάδα σε μια «τάφρο» ανάμεσα στη λεγόμενη ανάπτυξη του ευρωπαϊκού τρόπου ζωής και τη δυστοπία που ζουν οι άνθρωποι που φεύγουν από τον τόπο τους ως πρόσφυγες. Μέσα σ' αυτήν την τάφρο κομποστοποιούμαστε όλοι, ντόπιοι και

ξένοι, και θα βρει κανείς τα πάντα. Και καλούς γεωσκώληκες και κακούς. Όσο για τις ξενοφοβικές αντιδράσεις, είναι φυσικό να υπάρχουν. Όλα τα ζωντανά του πλανήτη όταν απειληθεί ο ζωτικός τους χώρος βγάζουν δόντια. Η διαφορά βέβαια του ανθρώπου από τα υπόλοιπα ζωντανά είναι ότι ο άνθρωπος έχει την ευχέρεια να καλλιεργήσει το πνεύμα του. Αν καλλιεργήσουμε το πνεύμα μας θα σταματήσουμε να είμαστε πρωτόζωα. Ο καθένας, λοιπόν, ας προσπαθήσει με τον τρόπο του, με τα έργα και τα λόγια του, είτε είναι καλλιτέχνης

είτε πολιτικός είτε στιδήποτε άλλο, να καλλιεργήσει τις ψυχές των ανθρώπων και τα μυαλά τους ώστε να σταματήσουν να βλέπουν τον «άλλον», τον «διαφορετικό» ως απειλή.

Αρα η τέχνη, ως ένα όχημα καλλιέργειας και παιδείας, μπορεί να σώσει τον κόσμο;

Μόνο η τέχνη μπορεί να το κάνει αυτό. Άλλωστε ο κόσμος πάει μπροστά με τους «λοξούς»!

Η βιβλιοπαρουσίαση

Το καινούριο βιβλίο του Γιάννη Μακριδάκη «Οι βάρδιες των πουλιών» που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Βιβλιοπωλείον της Εστίας», θα παρουσιαστεί την ερχόμενη Δευτέρα, 2 Δεκεμβρίου, στις 8 το βράδυ, στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων. Την εκδήλωση οργανώνουν ο Δήμος Χανίων και η Δημοτική Βιβλιοθήκη Χανίων σε συνεργασία με το βιβλιοπωλείο «Το Βιβλίο».

Οι ιατρικές πρακτικές συνοδεύουν τον άνθρωπο από τη στιγμή που έκανε τα πρώτα του βήματα στη γη. Ο δρόμος που ακολούθησε η ιατρική στο πέρασμα του χρόνου, είναι γεμάτος από εκπληκτικές ιστορίες αυτοσχεδιασμού, άγνοιας, απάτης, πάθους ή και λάθους.

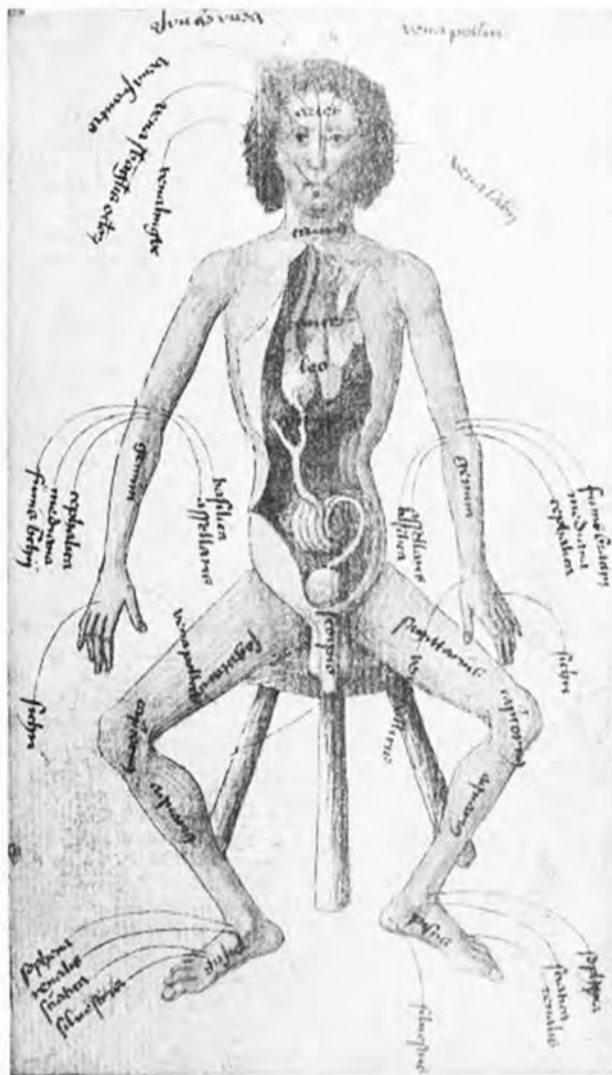
ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΕΦΑΝΟΓΙΑΝΝΗΣ
M.Sc.

Ιστορία της Ιατρικής: Ένα απίθανο ταξίδι στον χρόνο

μέρος 158ο

Ο όρκος του Ιπποκράτη, σε ελληνικό χειρόγραφο, σε σχήμα σταυρού (12ος αιώνας - Βιβλιοθήκη Βατικανού).

Ανατομικό σχέδιο από Γερμανικό βιβλίο του 15ου αιώνα.

Χειρουργική αίθουσα σε νοσοκομείο στο Σικάγο των ΗΠΑ (1940).

Οι ταμπλέτες "BAB" τη δεκαετία του 1920 πωλούνταν στη Μασσαχουσέτη των ΗΠΑ για την αντιμετώπιση του πονόλαιμου.

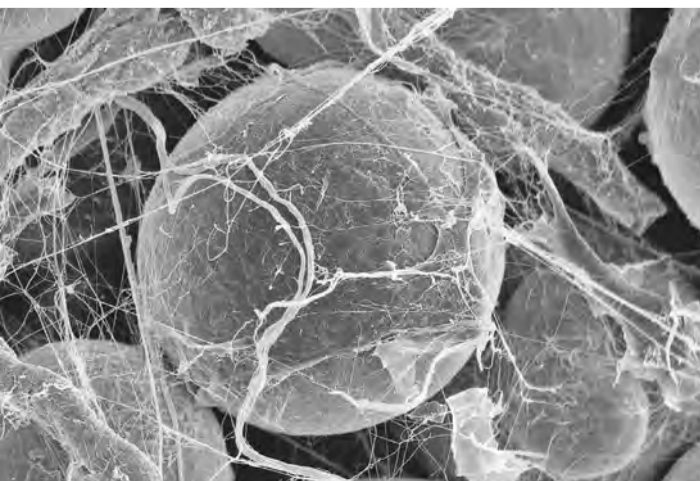
Μονάδα εντατικής θεραπείας στο νοσοκομείο Royal Newcastle της Αυστραλίας (1965).

Νάνοι σε τσίρκο, στην επαρχία της Αγγλίας τη δεκαετία του 1950.

"Βότανα και δηλητήρια μαγισσών", μια συλλογή με απίθανες ουσίες που χρησιμοποιούσαν οι μάγισσες τον Μεσαίωνα.

Νοσοκόμες του Ερυθρού Σταυρού μπροστά σε υπαίθριο ιατρείο της οργάνωσης, το 1914 κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου.

Λιποκύτταρο (αποθήκη ενέργειας), όπως φαίνεται στο ηλεκτρονικό μικροσκόπιο.

Αφορμή

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

yannis.kalo@gmail.com · no14me.blogspot.gr/

Ιστορία της Βίας

» Edouard Louis (μτφρ. Στέλα Ζουμπουλάκη, εκδόσεις αντίποδες)

Δεν είχε ξημερώσει ακόμα εντελώς. Ο δρόμος ήταν άδειος. Ήμουν μόνος, σκουντούφλαγα, λίγα βήματα είχα να κάνω, κι όμως η βιασύνη με έκανε να τα μετρώ: Καμιά πεννηνταριά βήματα ακόμα, προχώρα, καμιά εικοσαριά βήματα ακόμα κι έφτασες. Επιτάχυνα. Και σκεφτόμουν - ανυπομονούσα να έρθει το μέλλον που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο θα μετέθετε, θα τοποθετούσε, θα περιόριζε αυτή τη σκηνή στο παρελθόν: Σε μια βδομάδα θα λες: Έχει περάσει ήδη μια βδομάδα από τότε, άντε, και σ' ένα χρόνο θα λες: Έχει περάσει ήδη ένας χρόνος από τότε.

Η κουλούρα του βιασμού δεν γνωρίζει φύλο. Η μοναξιά του θύματος σχεδόν απόλυτη. Η κοινωνία ξέρει: κάτι θα έκανες και συ του λόγου σου, τα ήθελε και σένα ο κύκλος σου, τέτοια ώρα μόνη να γυρνάς, σε τέτοια μέρη να συχνάζεις, εσείς οι γκέι όλο το σεξ έχετε στο μυαλό σας, σίγουρα θα σου άρεσε, ποιος ξέρει τι θα φορούσες. Η κατάθεση στις αρχές, οι ερωτήσεις των γιατρών, το οικογενειακό βάρος, το ψιθύρισμα στους φίλους, οι βραδινές εφιάλτες, το τρίψιμο του δέρματος κάτω από το καυτό νερό, τα αλμυρά δάκρυα, η κομμένη ανάσα, η αίσθηση της βρωμιάς, η υποψία ενοχής. Η επιστροφή της ανάμνησης, τα κενά της μνήμης, η ανασύνθεση της φρίκης, η ανακολουθία των γεγονότων. Κι όσο μιλάει κανείς για κάτι τρομερό, τόσο εκείνο φαντάζει ολοένα και πιο μακρινό, πιο ανώνυμο, πιο ψεύτικο. Κι όσο μιλάει κανείς για κάτι τρομερό, τόσο οι λέξεις αφήνουν μέσα του ένα κενό, μια μαύρη τρύπα, που ολοένα μεγαλώνει, απειλώντας να τον καταπιεί. Η ευχή να έρθει το μέλλον η μόνη παρηγοριά, μια παλιά, πολύ παλιά ανάμνηση να γίνει, ένας εφιάλτης που πέρασε και πάει.

Έχοντας διαβάσει το Να τελειώνουμε με τον Εντύ Μπελγκέλ φοβόμουν την ύπαρξη μιας ματινέρας παρόμοιας και στην ιστορία της βίας, επανάληψη αφηγηματική μιας ιστορίας διαφορετικής. Εκείνη η πρώτη νουβέλα του Λουί δεν έφερε σίγουρα κάποια αφηγηματική καινοτομία, της αρκούσε η δυναμική της ιστορίας, του βιώματος, η αλήθεια

που είχε να διηγηθεί, το σφίξιμο στο στομάχι, η λύτρωση της φυγής προς μια νέα ζωή. Κάτι τέτοιο όμως δεν είναι πανάκεια, δεν λειτουργεί πάντα και παντού, απέχει αρκετά από το να δικαιολογηθεί ως προσωπικό ύφος και στυλ. Αυτή την επιφύλαξη κυρίως είχα. Επιφύλαξη που διαψεύστηκε πανηγυρικά. Η έλξη που ασκεί η Ιστορία της βίας στον αναγνώστη οφείλεται πρωτίστως στην πυρετώδη εναλλαγή των δύο αφηγηματικών φωνών, που ανασυνθέτουν την ιστορία λίγο λίγο, προσθέτοντας γεγονότα του παρελθόντος, στερεότυπα, φοβίες, ανασφάλειες, τύψεις, και - άχρηστες- λογικές εξηγήσεις ανάμεσα σε άλλα. Στη μία φωνή η αδερφή του, στο σπίτι της οποίας ζήτησε καταφύγιο ο ήρωας, στο χωριό των παιδικών του χρόνων. Είναι απίστευτο πως γυρεύει κανείς την οικογένεια, παρά το παρελθόν, την οικογένεια που από απόσταση μοιάζει ως η πλέον ακατάλληλη για καταφυγή, και όμως, εκεί καταφεύγουμε οι περισσότεροι. Η αδερφή του διηγείται στον άντρα της την ιστορία αυτή, όπως της την αφηγήθηκε το θύμα, όπως εκείνος επέλεξε και κατάφερε να τη διηγηθεί, αφηγείται την ιστορία αυτή σχολιάζοντας και κάνοντας παρεκβάσεις που η ίδια πιστεύει πως θα δώσουν μια πιο ξεκάθαρη εικόνα στον άντρα της, που δεν τον γνωρίζει τόσο καλά, ότι πως εκείνη βέβαια τον γνωρίζει καλύτερα παρά τη βεβαιότητα που τη διακρίνει, βεβαιότητα που χαρακτηρίζει συχνά τους ανθρώπους. Και στην άλλη φωνή ο αφηγητής, σε πρώτο πρόσωπο, διευκρινίζοντας τα λόγια της αδερφής του, διορθώνοντας τα λάθη και τις παραλείψεις της, προσπαθώντας να δικαιολογήσει λόγια, σκέψεις και καταστάσεις, προσπαθώντας να δώσει εξήγηση στα κίνητρα εκείνου του τύπου, να αντισταθεί στην εύκολη καταφυγή στην ξενοφοβία. Οι φωνές μπερδεύονται υπέροχα, ο αναγνώστης συχνά δεν ξέρει ποιος από τους δυο μιλάει. Μέσω της αδερφής αποτυπώνεται με πειστικότητα ο κοντινός άνθρωπος του καθενός, ο τεχνικά κοντινός, εκείνος που για κάθε ένα χάδι θα έχει και ένα προτεταμένο δάκτυλο, για κάθε δικαιολογία και μια κατηγορία, για κάθε "δεν πειράζει" ένα "το ήξερα εγώ" ή ένα "του τα έλεγα

εγώ".

Βέβαια, αυτή η τεχνική θα έστεκε ως ένα απλό κατασκευάσμα χωρίς περιεχόμενο αν δεν υπήρχε η ιστορία αυτή, αν δεν υπήρχε όλος αυτός ο τρόμος και ο πόνος για να γεμίσουν το καλούπι ασφυκτικά, για να εντείνουν τη δίνη της εναλλαγής των φωνών, για να οδηγήσουν στην κορύφωση. Η λογοτεχνία του Λουί είναι μια λογοτεχνία που ουρλιάζει, μια λογοτεχνία άκρως πολιτική και όχι απλώς χαριτωμένη, μια λογοτεχνία που αναζητά χώρο για να εκφραστεί, για να πολεμήσει με τα στερεότυπα, όχι μόνο των άλλων αλλά και με τα δικά της. Η γκέι λογοτεχνία, που ακόμα θεωρείται περιθωριακή στη χώρα μας, που ακόμα και ως αναφορά προκαλεί αμήχανα γελάρια και σεξιστικά σχόλια, δεν είναι ένα σημερινό φαινόμενο, είναι εξέλιξη της λογοτεχνίας των καταπιεσμένων, συγγενεύει με τη φεμινιστική, τη μεταποικιοκρατική και την οικολογική λογοτεχνία. Συνομιλεί με το σήμερα και έχει να κάνει με το δικαίωμα του καθενός στην αυτοδιάθεση του δικού του σώματος, στην ελευθερία των επιλογών και στην ισότητα απέναντι στον νόμο. Με το δικαίωμα του καθενός να περπατάει στο κέντρο της πόλης και να μην πέφτει θύμα λιντσαρίσματος στον δρόμο για το σπίτι, να μην κείτεται νεκρός μέσα στα αίματα γιατί κάποιοι "κανονικοί" ενοχλήθηκαν από την εμφάνισή του. Η ιστορία της βίας δεν βρίσκεται κάπου αλλού, δεν είναι φανταστική, δεν είναι ξένη. Η ιστορία της βίας λαμβάνει χώρα δίπλα μας.

Βιβλία

Η σκιά του ευνούχου

Jaume Cabre

Μετάφραση: Ευρυβιάδης Σοφός
Εκδόσεις: Πόλις

Ο Μικέλ Ζενζάνα, τελευταίος απόγονος μιας άλλοτε ισχυρής μεγαλοαστικής οικογένειας της Καταλονίας, νιώθει για γερασμένο, χωρίς δίψα για ζωή. Κατά τη διάρκεια ενός

δείπνου με μια γοητευτική συνάδελφο δημοσιογράφο σε ένα πολυτελές εστιατόριο που στεγάζεται στο παλιό πατρικό του σπίτι, αποφασίζει να μιλήσει για το παρελθόν του: την οικογένειά του, τη στρατευμένη νιότη του, τον αγώνα του εναντίον της δικτατορίας του Φράνκο, τον παθιασμένο έρωτά του για μια βιολονίστρια, την αγάπη του για τις τέχνες. Έργο μελαγχολικής ομορφιάς, χρονικό του τέλους του φρανκισμού, οικογενειακή σάγκα, στοχασμός για την τέχνη, φιλόδοξο ιστορικό και κοινωνικό μυθιστόρημα, η "Σκιά του ευνούχου" είναι γραμμένη με απαράμιλλο ύφος και μοναδική δεξιοτεχνία. Προαναγγέλλονται εδώ τα θέματα και οι πρωτότυπες αφηγηματικές τεχνικές που θα εξερευνηήσει ο Καμπρέ στις "Φωνές του ποταμού Παμάνο" και το "Confitoor": το ζήτημα του κακού, η εξιλέωση, το βάρος του παρελθόντος, η σημασία της καλλιτεχνικής δημιουργίας και, ιδιαίτερως, της μουσικής. Η δομή του βιβλίου ακολουθεί τη δομή του έργου του Άλμπαν Μπεργκ "Κονσέρτο για βιολί" "στη μνήμη ενός αγγέλου".

Η "Σκιά του ευνούχου" τιμήθηκε με τα βραβεία Lletra d'Or, Ciutat de Barcelona και Crítica Serra d'Or, και μεταφράστηκε σε δέκα γλώσσες.

Όπου κι αν πας να μη χαθείς

Νίκος Σκορίνης

Εκδόσεις: Α. Α. Λιβάνη

Μια περιπλάνηση από το 1950 μέχρι τις μέρες μας. Από τον Ταϊγέτο στο Βανκούβερ, στην Αθήνα, στο Ανατολικό Βερολίνο, στην Κούβα, στη Βουδαπέστη, στη Μοζαμβίκη, στην πρωτεύουσα του

Κονγκό Κινσάσα και τέλος στο Αιγαίο. Κάθε αγάπη και ένας σταθμός. Κάθε αγάπη και μια ιστορία. Πολλές πατρίδες και ασίγηστοι πόθοι. Ο μεγάλος του πόθος η ελπίδα για το αύριο. Ο μεγάλος του πόθος ο άνθρωπος. Μια πορεία με ελπίδες, έρωτες, διαψεύσεις, ανατροπές και συγκρούσεις.

Ένας ασυμβίβαστος πρωταγωνιστής, που μάχεται για τη ζωή τη δική του και των άλλων. Θα δικαιωθεί; Ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα-ποταμός!

Μεγάλος αδερφός

Mahir Guven

Μετάφραση: Λίζυ Τσιριμώκου
Εκδόσεις: Ικαρος

Ο μεγάλος αδερφός είναι οδηγός ταξί, κλεισμένος έντεκα ώρες την ημέρα στην "καμπίνα" του. Μόνιμα συνδεδεμένος στο ραδιόφωνο, ντρέπεται για τη

ζωή του και τον κόσμο που ανοίγεται από την άλλη μεριά του παρμπρίζ. Ο μικρός αδερφός του βρίσκεται στη Συρία για ιδεολογικούς λόγους κι εδώ και αρκετούς μήνες εργάζεται ως νοσηλευτής σε μια μουσουλμανική ανθρωπιστική οργάνωση, χωρίς να δίνει κανένα σημάδι ζωής. Σ' αυτό το εντυπωσιακό πρώτο του μυθιστόρημα, ο Mahir Guven εναλλάσσει το ιδιαίτερο χιούμορ με το βάρος που διαμορφώνεται από το ζήτημα της τρομοκρατίας. Εξερωτών τον γεμάτο μοναξιά κόσμο των οδηγών ταξί που αγωνίζονται για την καθημερινή επιβίωση. Δεν ξενικά όσους έφυγαν στη Συρία για να κάνουν την τζιχάντ: τη στρατολόγηση, τις μάχες, αλλά και την ανέφικτη επιστροφή στη Γαλλία. Ξεπροβάλλει έτσι η οδυνηρή ιστορία μιας γαλλοσυριακής οικογένειας που προσπαθεί να χωρέσει σε μια κοινωνία όπου δεν της προσφέρονται παρά μόνο οι ελάχιστες ευκαιρίες.

Φονικό στη Μεγάλη Εκκλησία

Τεύκρος Μιχαηλίδης

Εκδόσεις: Πόλις

Κωνσταντινούπολη, 27 Δεκεμβρίου 537, ημέρα των εγκαινίων της Μεγάλης Εκκλησίας. Ο Ιωάννης, στενός συνεργάτης των

αρχιτεκτόνων της, βρίσκεται δολοφονημένος. Όλες οι ενδείξεις οδηγούν στη Θεανώ, πρώην σπουδάστρια στην Ακαδημία του Πλάτωνος και στενή φίλη του θύματος. Ο Ευτόκιος, ένας άνθρωπος που έχει αφιερώσει τη ζωή του στη συγκέντρωση και διάσωση των έργων του Αρχιμήδη, αναλαμβάνει να εξιχνιάσει την υπόθεση: είναι πράγματι ένοχη η νεαρή μαθηματικός ή μήπως έχει πέσει θύμα μιας καλοστημένης συνωμοσίας; Η αρχαία φιλοσοφία πεθαίνει, κληροδοτώντας όμως στον καινούργιο κόσμο την άκακτη σοφία της: τη γεωμετρία και τη μηχανική της. Χωρίς αυτές, θαύματα όπως ο Ναός της Αγίας του Θεού Σοφίας δεν θα έπαυαν ποτέ σάρκα και οστά.